

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 157

fyrtiosjätte årgången

26 juni 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1091/2003 av den 18 juni 2003 om ändring för andra gången av förordning (EG) nr 2341/2002 om fastställande för år 2003 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1092/2003 av den 25 juni 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 14
- Kommissionens förordning (EG) nr 1093/2003 av den 24 juni 2003 om ändring av förordning (EG) nr 668/2001 beträffande en ökning av kvantiteten i den stående anbudsinfordringen för export av korn som innehas av det tyska interventionsorganet 16
- Kommissionens förordning (EG) nr 1094/2003 av den 24 juni 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1081/2002 beträffande en ökning av kvantiteten i den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det franska interventionsorganet 18
- Kommissionens förordning (EG) nr 1095/2003 av den 25 juni 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1500/2001 beträffande en ökning av kvantiteten i den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det finländska interventionsorganet 20
- Kommissionens förordning (EG) nr 1096/2003 av den 25 juni 2003 om ändring av förordning (EG) nr 953/2002 beträffande en ökning av kvantiteten i den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det belgiska interventionsorganet 22
- Kommissionens förordning (EG) nr 1097/2003 av den 25 juni 2003 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juni 2003 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien kan godkännas 24

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 1098/2003 av den 25 juni 2003 om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 2003 för vissa grisköttsprodukter inom ramen för den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Lettland, Litauen och Estland	26
Kommissionens förordning (EG) nr 1099/2003 av den 25 juni 2003 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juni 2003 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttssektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter	28
Kommissionens förordning (EG) nr 1100/2003 av den 25 juni 2003 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juni 2003 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 juli–30 september 2003	30
Kommissionens förordning (EG) nr 1101/2003 av den 25 juni 2003 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juni 2003 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalet mellan gemenskapen och Slovenien kan godkännas	32
Kommissionens förordning (EG) nr 1102/2003 av den 25 juni 2003 om fastställande av produktionsbidraget för olivolja som används vid tillverkningen av vissa konserverade livsmedel	34
Kommissionens förordning (EG) nr 1103/2003 av den 25 juni 2003 om fastställande av importtullar inom rissektorn	35
★ Rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar	38
★ Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater	49

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2003/469/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 27 november 2002 om den stödordning som Tyskland genomfört – ”Delstaten Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital i Thüringen” ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 4359]

55

2003/470/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 24 juni 2003 om godkännande av vissa alternativa metoder för användning vid mikrobiologisk provtagning av kött avsett för Finland och Sverige ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 1928]

66

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- ★ Europeiska rådets gemensamma strategi 2003/471/GUSP av den 20 juni 2003 om ändring av gemensam strategi 1999/414/GUSP avseende Ryssland för att förlänga tillämpningsperioden

68

★ Rådets gemensamma åtgärd 2003/472/GUSP av den 24 juni 2003 om fortsättande av Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen	69
★ Rådets gemensamma åtgärd 2003/473/GUSP av den 25 juni 2003 om Europeiska unionens bidrag till konfliktlösningsprocessen i Georgien/Sydossetien	72

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1091/2003

av den 18 juni 2003

om ändring för andra gången av förordning (EG) nr 2341/2002 om fastställande för år 2003 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 20.1 och 20.4 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 2341/2002 ⁽²⁾ fastställs för 2003 fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs.
- (2) Det föreskrivs fiskemöjligheter för gemenskapen när det gäller lodda i grönländska vatten för gemenskapen i det fjärde protokollet om villkor för det fiske som föreskrivs i avtalet om fiske mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Grönlands lokala regering, å andra sidan ⁽³⁾. Gemenskapen får 70 % av Grönlands andel av den totala tillåtna fångstmängden (TAC) av lodda som fastställs i juni och blir tillgänglig för alla medlemsstater. För att göra det möjligt att påbörja säsongen för sommarfisket tidigare än vad som har varit fallet under de senaste åren bör kommissionen ha befogenhet att fatta beslut i den frågan.
- (3) Gemenskapen har hållit samråd med Konungariket Norge i enlighet med förfarandet i fiskeavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge ⁽⁴⁾. Delegationerna kom överens om att rekommendera sina respektive myndigheter att tillåta att 40 000 ton vitlinglyra i zon IV (norska vatten) fiskas som tobisfiskar av Europeiska gemenskapen.

mendera sina respektive myndigheter att tillåta Norge en kvot på 40 000 ton tobisfiskar i gemenskapens vatten, medan kvoter på 2 500 ton kolja och 1 500 ton rödspätta i Nordsjön överförs från Norge till gemenskapen. Dessutom kom delegationerna överens om att rekommendera att gemenskapen får fiska 48 493 ton atlantiskandisk sill i norska vatten norr om 62° N och att Norge får fiska 48 493 ton atlantiskandisk sill i gemenskapens vatten norr om 62° N, samt att gemenskapens andel av den gemensamma NEAFC-kvoten för makrill i internationella vatten fastställs till 7 520 ton. Nödvändiga åtgärder bör vidtas för att införliva resultatet av samråden med gemenskapslagstiftningen.

- (4) I det godkända protokollet från fiskesamråden mellan Europeiska gemenskapen och Norge av den 20 december 2002 kom delegationerna överens om att rekommendera sina respektive myndigheter att tillåta att 40 000 ton vitlinglyra i zon IV (norska vatten) fiskas som tobisfiskar av Europeiska gemenskapen.
- (5) Gemenskapen har hållit samråd med Färöarnas landsstyre i enlighet med förfarandet i fiskeavtalet mellan, å ena sidan, Europeiska ekonomiska gemenskapen och, å andra sidan, Danmarks regering och Färöarnas landsstyre ⁽⁵⁾. Delegationerna kom överens om att rekommendera sina respektive myndigheter att parterna skall få fiska 6 022 ton atlantiskandisk sill i den andra partens vatten norr om 62° N. Nödvändiga åtgärder bör vidtas för att införliva resultatet av samråden med gemenskapslagstiftningen.
- (6) I avvaktan på ett långsiktigt förvaltningsavtal för beståndet av blåvitling med de berörda kuststaterna bör gemenskapen fastställa en kvot, som är tillgänglig för alla medlemsstater, på 250 000 ton i ICES-områdena I, II, V, VI, VII, XII och XIV (internationella vatten).

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 356, 31.12.2002, s. 12. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 728/2003 (EUT L 105, 26.4.2003, s. 3).

⁽³⁾ EGT L 209, 2.8.2001, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 226, 29.8.1980, s. 48.

⁽⁵⁾ EGT L 226, 29.8.1980, s. 12.

- (7) I januari 2003 antog Nordatlantiska fiskerierorganisationen (NAFO) en total tillåtna fångstmängd av 13 000 ton för nordhavsräka i NAFO-område 3L för gemenskapen. Gemenskapen bör därför genomföra denna åtgärd.
- (8) Med anledning av gemenskapens nödfallsåtgärder, som innebär förbud mot trålfiske efter torsk för alla fartyg i gemenskapens vatten i Östersjön från och med den 15 april till och med den 31 maj 2003, har Estland begärt tillstånd för estniskt trålfiske i gemenskapens vatten från och med den 1 september till och med den 15 oktober 2003. Rådet anser att nödvändiga ändringar bör göras i del II i bilaga VI till förordning (EG) nr 2341/2002.
- (9) Litauen har på grund av exceptionella omständigheter begärt att gemenskapen skall lämna tillbaka 800 ton av den sillkvot som Litauen har beviljat gemenskapen för fiske i landets vatten 2003, vilket medför en motsvarande minskning av gemenskapskvoten. Litauens myndigheter har förbundit sig att i utbyte erbjuda gemenskapen 800 ton sill i Litauens vatten från landets nationella kvot som skall fastställas av IBSFC för 2004. Rådet anser att nödvändiga ändringar bör göras i bilaga I A till förordning (EG) nr 2341/2002.
- (10) Förordning (EG) nr 2341/2002 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2341/2002 ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 skall följande punkt läggas till:

”4. Så snart den totala tillåtna fångstmängden (TAC) har fastställts skall kommissionen fastställa gemenskapens fiskemöjligheter när det gäller lodda i zonerna V och XIV (Grönlands vatten) till 70 % av Grönlands andel av den totala tillåtna fångstmängden för lodda. Efter överföring av 30 000 ton till Island, 10 000 ton till Färöarna och 6 700 ton till Norge kommer den återstående mängden att vara tillgänglig för samtliga medlemsstater.”

2. Bilaga IA skall ändras enligt bilaga I till den här förordningen.

3. Bilaga IB skall ändras enligt bilaga II till den här förordningen.

4. Bilaga IC skall ändras enligt bilaga III till den här förordningen.

5. Bilaga ID skall ändras enligt bilaga IV till den här förordningen.

6. Bilaga IE skall ändras enligt bilaga V till den här förordningen.

7. Bilaga VI skall ändras enligt bilaga VI till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 18 juni 2003.

På rådets vägnar

G. DRYG

Ordförande

BILAGA I

I bilaga I A till förordning (EG) nr 2341/2002 skall uppgifterna om arten sill i zon IIId (Litauens vatten) ersättas med följande:

”Art: Sill <i>Clupea harengus</i> ”		Zon: IIId (Litauens vatten)
Danmark	477	(1) Tillgänglig för Danmark, Tyskland, Finland och Sverige inom respektive kvoter för IIbcd (gemenskapens vatten). (2) Av vilka 500 ton skall räknas mot gemenskapens del av TAC för IIbcd (gemenskapens vatten).”
Tyskland	358	
Sverige	165	
	500 (1)	
EG	1 500 (2)	
TAC	143 349	

BILAGA II

I bilaga I B till förordning (EG) nr 2341/2002 skall uppgifterna om arten tobis i zon "IIA, Skagerrak, Kattegatt, Nordsjön", arten kolja i zon "IIA (gemenskapens vatten), Nordsjön", arten rödspätta i zonerna "IIA (gemenskapens vatten), Nordsjön", arten vitlinglyra i zon "IV (norska vatten)" ersättas med följande:

"Art: Tobisfiskar <i>Ammodytidae</i>		Zon: Ila ⁽¹⁾ , Skagerrak, Kattegat, Nordsjön ⁽¹⁾
Danmark	776 336	⁽¹⁾ Gemenskapens vatten utom vattnen inom 6 nautiska mil från Förenade kungarikets baslinjer på Shetland, Fair Isle och Foula. ⁽²⁾ Utom Danmark och Förenade kungariket. ⁽³⁾ Den här kvoten består av tobisfisk och vitlinglyra, högst 2 000 ton skarpsill och oundvikliga bifångster av blåvitling. Skarpsill och högst 6 000 ton vitlinglyra får fångas i IVa norr om 56° 30' N. Sådana fångster av vitlinglyra skall ske på villkor att kommissionen på begäran får uppgifter om kvantitet och sammansättning av eventuella bifångster. ⁽⁴⁾ Skall tas i Nordsjön."
Förenade kungariket	16 969	
Alla medlemsstater	29 695 ⁽²⁾	
EG	823 000	
Norge	75 000 ⁽⁴⁾	
Färöarna	20 000 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	
TAC	918 000	
"Art: Kolja <i>Melanogrammus aeglefinus</i>		Zon: Ila (gemenskapens vatten), Nordsjön
Belgien	446	⁽¹⁾ Exklusive uppskattningsvis 2 634 ton industriell bifångst. ⁽²⁾ TAC överenskommen inom ramen för fiskesamråden mellan Europeiska gemenskapen och Norge om fisket i Skagerrak och Kattegatt för 2003. Parternas andelar av TAC är, efter utbyte: EG: 44 655 ton, Norge: 7 080 ton.
Danmark	3 064	
Tyskland	1 950	
Frankrike	3 398	
Nederländerna	334	
Sverige	216	
Förenade kungariket	32 613	
EG	42 021 ⁽¹⁾	
Norge	7 080	
TAC	51 735 ⁽²⁾	

Särskilda villkor:

Inom gränserna för ovan nämnda kvoter får högst de nedan angivna mängderna fiskas i de specificerade zonerna:

	Norska vatten
EG	31 357"

"Art: Rödspätta <i>Pleuronectes platessa</i>		Zon: Ila (gemenskapens vatten), Nordsjön
Belgien	4 356	⁽¹⁾ TAC överenskommen inom ramen för fiskesamråden mellan Europeiska gemenskapen och Norge för 2003. Parternas andelar av TAC är, efter utbyte: EG: 70 781 ton, Norge: 2 469 ton.
Danmark	14 156	
Tyskland	4 083	
Frankrike	817	
Nederländerna	27 224	
Förenade kungariket	20 145	
EG	70 781	
Norge	2 469	
TAC	73 250 ⁽¹⁾	

Särskilda villkor:

Inom gränserna för ovan nämnda kvoter får högst de nedan angivna mängderna fiskas i de specificerade zonerna:

		Norska vatten
EG		30 000"
"Art: Vitlinglyra <i>Trisopterus esmarki</i>		Zon: IV (norska vatten)
Danmark	47 500 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	⁽¹⁾ Inklusive oskiljbart inblandad taggmakrill. ⁽²⁾ 80 % den här kvoten får tas som tobisfiskar."
Förenade kungariket	2 500 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
EG	50 000 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	Ej tillämpligt	

BILAGA III

I bilaga I C till förordning (EG) nr 2341/2002 skall uppgifterna om arten sill/strömming i zonerna "I, II (gemenskapens vatten, internationella vatten)" och blåvitling i zonerna "I, II (NEAFC reguljärt område)" ersättas med följande:

"Art: Sill/strömming <i>Clupea harengus</i>	Zon: I, II (gemenskapens vatten, internationella vatten och norska vatten)
Belgien 17	(1) Får fångas i IIa (gemenskapens vatten).
Danmark 16 908	
Tyskland 2 961	
Spanien 56	
Frankrike 730	
Irland 4 377	
Nederländerna 6 051	
Portugal 56	
Finland 262	
Sverige 6 265	
Förenade kungariket 10 810	
EG 48 493	
Norge 48 493 (1)	
Färöarna 6 022 (1)	
TAC Ej tillämpligt	

Särskilda villkor:

Inom gränserna för ovan nämnda kvoter får högst de nedan angivna mängderna fiskas i de specificerade zonerna

	Färöiska vatten
Belgien	2
Danmark	2 100
Tyskland	368
Spanien	7
Frankrike	91
Irland	544
Nederländerna	751
Portugal	7
Finland	33
Sverige	778
Förenade kungariket	1 342
EG	6 022"

"Art: Blåvitling <i>Micromesistius poutassou</i>	Zon: I, II, V, VI, VII, XII och XIV (internationella vatten)
EG 250 000	
TAC tillämpligt"	

BILAGA IV

I bilaga I D till förordning (EG) nr 2341/2002 skall uppgifterna om arten blåvitling i zonerna "V, VI, VII, XII och XIV ⁽¹⁾", arten makrill i zonerna "IIa (gemenskapens vatten), Skagerrak och Kattegat, IIIb, c, d (gemenskapens vatten), Nordsjön" och i zonerna "IIa (ej gemenskapens vatten), Vb (gemenskapens vatten), VI, VII, VIIIa, b, d, e, XII, XIV" ersättas med följande:

"Art: Blåvitling <i>Micromesistius poutassou</i>		Zon: V, VI, VII, XII, XIV (gemenskapens vatten)
Danmark	2 218	⁽¹⁾ Av vilka upp till 75 % får fångas i områdena VIIIc, IX, X, CECAF 34.1.1 (gemenskapens vatten). ⁽²⁾ Får fiskas i gemenskapens vatten i områdena II, IVa, VIa norr om 56° 30' N, VIb, VII väster om 12° V. ⁽³⁾ Av vilka högst 500 ton får bestå av silverfiskar (<i>Argentina</i> spp.). ⁽⁴⁾ Fångster av blåvitling får inbegripa oundvikliga bifångster av silverfiskar (<i>Argentina</i> spp.). ⁽⁵⁾ Får fiskas i gemenskapens vatten i områdena VIa norr om 56° 30' N, VIb, VII väster om 12° V.
Tyskland	8 582	
Spanien	14 304 ⁽¹⁾	
Frankrike	11 944	
Irland	17 165	
Nederländerna	26 963	
Portugal	1 073 ⁽¹⁾	
Förenade kungariket	25 032	
EG	107 281	
Norge	120 000 ⁽²⁾ ⁽³⁾	
Färöarna	45 000 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	
TAC	Ej tillämpligt	

Särskilda villkor:

Inom gränserna för ovan nämnda kvoter får högst de nedan angivna mängderna fiskas i de specificerade zonerna:

	IVa
Norge	40 000"

"Art: Makrill <i>Scomber scombrus</i>		Zon: Ila (gemenskapens vatten), Skagerrak och Kattegatt, IIIb, c, d (gemenskapens vatten), Nordsjön
Belgien	483	⁽¹⁾ Inbegripet ett fiske av denna medlemsstat på 1 865 ton makrill i ICES-område IIIa och i gemenskapens vatten i ICES-område IVab. ⁽²⁾ Inklusiva 260 ton som skall tas i norska vatten i ICES-område IV enligt det godkända protokollet från samråden mellan Europeiska gemenskapen, på Sveriges vägnar, och Norge, för 2003 ⁽³⁾ Vid fiske i norska vatten skall bifångster av torsk, kolja, gråsej, lyrtorsk och vitling räknas av mot kvoterna för dessa arter. ⁽⁴⁾ Inbegripet 1 865 ton enligt villkoren i fotnot 2 i bilagan till det godkända protokollet från samråden mellan Europeiska gemenskapen och Norge. Bryssel, 9 december 1995. ⁽⁵⁾ Inklusiva 459 ton enligt överenskommelsen mellan Europeiska gemenskapen och Norge om förvaltningen av den gemensamma andelen för EU och Norge av den av NEAFC tillåtna fångstmängden. ⁽⁶⁾ Dras av från Norges andel av total tillåten fångstmängd (tillträdeskvot). Denna kvot får endast fiskas i område VIa, utom 3 000 ton som får fiskas i område IIIa ⁽⁷⁾ TAC som överenskommit mellan Europeiska gemenskapen, Norge och Färöarna för norra området.
Danmark	12 745	
Tyskland	504	
Frankrike	1 522	
Nederländerna	1 533	
Sverige	4 576 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
Förenade kungariket	1 419	
EG	22 782 ⁽²⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	
Norge	40 395 ⁽⁶⁾	
TAC	556 607 ⁽⁷⁾	

Särskilda villkor:

Inom gränserna för ovan nämnda kvoter får högst de nedan angivna mängderna fiskas i de specificerade zonerna:

	IIIa	IIIa, IVb, c	IVb	IVc	Ila (ej gemenskapens vatten), VI, 1 januari–31 mars 2003
Danmark		4 130			4 020
Frankrike		490			
Nederländerna		490			
Sverige			390	10	
Förenade kungariket		490			
Norge	3 000"				

"Art: Makrill <i>Scomber scombrus</i>		Zon: IIa (ej gemenskapens vatten), Vb (gemenskapens vatten), VI, VII, VIIa, b, d, e, XII, XIV
Tyskland	20 342	(1) Får endast fiskas i område IIa, IVa VIA (norr om 56° 30' N), VII d, e, f, h.
Spanien	20	
Frankrike	13 563	(2) Av vilka 1 411 ton får fiskas i ICES-område IVa norr om 59° N (gemenskapens vatten) 1 januari–15 februari och 1 oktober–31 december. En kvantitet av 3 893 ton av Färöarnas egen kvot får fiskas i ICES-område VIa (norr om 56° 30' N) hela året och/eller i ICES-område VIIe, f, h och/eller ICES-område IVa.
Irland	67 807	
Nederländerna	29 665	(3) TAC som överenskommits mellan EG, Norge och Färöarna för norra området.
Förenade kungariket	186 472	
EG	317 869 (4)	(4) Inklusive 7 061 ton enligt överenskommelsen mellan Europeiska gemenskapen och Norge om förvaltningen av den gemensamma andelen för EU och Norge av den av NEAFC tillåtna fångstmängden.
Norge	12 020 (1)	
Färöarna	4 679 (2)	
TAC	556 607 (3)	

Särskilda villkor:

Högst de kvantiteter som förtecknas nedan får fiskas i de angivna zonerna, inom gränserna för ovannämnda kvoter, och endast under perioden 1 januari–15 februari och 1 oktober–31 december.

	IVa (gemenskapens vatten)
Tyskland	5 967
Frankrike	3 978
Irland	19 890
Nederländerna	8 702
Förenade kungariket	54 699
Norge	12 020
Färöarna	1 411 (1)

(1) Norr om 59° N (gemenskapens zon) 1 januari–15 februari och 1 oktober–31 december"

BILAGA V

I bilaga I E till förordning (EG) nr 2341/2002 skall uppgiften om arten nordhavsräka i zonen "NAFO 3L" ersättas med följande:

"Art: Nordhavsräka <i>Pandalus borealis</i>		Zon: NAFO 3L ⁽¹⁾	
EG	145 ⁽²⁾	⁽¹⁾ Inkluderar ej den box som begränsas av följande koordinater:	
TAC	13 000	Punkt nr	Latitud N Longitud V
		1	47° 20' 0 46° 40' 0
		2	47° 20' 0 46° 30' 0
		3	46° 00' 0 46° 30' 0
		4	46° 00' 0 46° 40' 0
		⁽²⁾ Skall fiskas från och med den 1 januari till och med den 31 mars, från och med den 1 juli till och med den 14 september och från och med den 1 december till och med den 31 december."	

BILAGA VI

I bilaga VI till förordning (EG) nr 2341/2002 skall del I och del II ersättas med följande:

”DEL I

**KVANTITATIVA BEGRÄNSNINGAR AV LICENSER OCH FISKETILLSTÅND FÖR GEMENSKAPENS FARTYG
SOM FISKAR I TREDJE LANDS VATTEN**

Fiskeområde	Fiske	Antal licenser	Högsta antal fartyg närvarande samtidigt
Norska vatten och fiskezonen runt Jan Mayen	Sill norr om 62° 00' N	75	55
Estniska vatten	Torsk, sill/strömming, lax och skarpsill	250	70
Färöiska vatten	Allt trålfiske med fartyg på högst 180 fot i den zon som ligger 12–21 nautiska mil utanför de färöiska baslinjerna	26	13
	Riktat fiske efter torsk och kolja med en minsta maskstorlek på 135 mm är begränsat till området söder om 62° 28' N och öster om 6° 30' V	8	4
	Trålfiske 21 nautiska mil utanför de färöiska baslinjerna. Under perioderna 1 mars–31 maj och 1 oktober–31 december får dessa fartyg bedriva fiske i området mellan 61° 20' N och 62° 00' N och 12–21 nautiska mil utanför baslinjerna	70	26
	Trålfiske efter birkelånga med en minsta maskstorlek på 100 mm i området söder om 61° 30' N och väster om 9° 00' V och i området mellan 7° 00' V och 9° 00' V söder om 60° 30' N och i området sydväst om en linje mellan 60° 30' N, 7° 00' V och 60° 00' N, 6° 00' V	70	20
	Riktat trålfiske efter gråsej med en minsta maskstorlek på 120 mm och med möjlighet att använda rundstroppar runt lyftet	70	22
	Fiske efter blåvitling. Det totala antalet licenser får utökas med fyra fartyg för att bilda par om de färöiska myndigheterna skulle införa särskilda regler för tillträdet till ett område som kallas 'huvudsakligt område för fiske efter blåvitling'	34	20
	Fiske med rev	10	6
	Fiske efter makrill	12	12
	Fiske efter sill norr om 62° N	21	21
Island	Allt fiske	18	5
Lettiska vatten	Fiske efter torsk, sill/strömming och skarpsill	130	38
	Fiske efter lax	40	15

Fiskeområde	Fiske	Antal licenser	Högsta antal fartyg närvarande samtidigt
Litauiska vatten	Allt fiske	300	60
Polska vatten	Allt fiske. Enbart fiskefartyg med en maskinstyrka på högst 750 kW är tillåtna		
Ryska federationens vatten	Allt fiske	pm	pm
	Fiske efter torsk	pm	pm
	Fiske efter skarpsill	pm	pm

DEL II

**KVANTITATIVA BEGRÄNSNINGAR AV LICENSER OCH FISKETILLSTÅND FÖRTREDJELÄNDERS FARTYG
SOM FISKAR I GEMENSKAPENS VATTEN**

Flaggstat	Fiske	Antal licenser	Högsta antal fartyg närvarande samtidigt
Norge	Sill, norr om 62° 00' N	18	18
Estland	Sill/strömming, lax, skarpsill	106	63
	Torsk	30	15 ⁽¹⁾
Färöarna	Makrill, VIa (norr om 56° 30' N), VIIe, f, h, taggmakrill, IV, VIa (norr om 56° 30' N), VIIe, f, h. Sill, VIa (norr om 56° 30' N)	14	14
	Sill norr om 62° 00' N	21	21
	Sill, IIIa	4	4
	Industriellt fiske efter vitlinglyra och skarpsill, IV, VIa (norr om 56° 30' N); tobisfiskar, IV (inklusive oundvikliga bifångster av blåvitling)	15	15
	Långa och lubb ⁽²⁾	20	10
	Blåvitling, VIa (norr om 56° 30' N), VIb, VII (väster om 12° 00' V)	20	20
	Birkelånga	16	16
	Håbrand (alla zoner utom NAFO 3PS)	3	3
Lettland	Torsk, sill/strömming, skarpsill, IIId	90	45 ⁽³⁾
	Lax, IIId	4	2

Flaggstat	Fiske	Antal licenser	Högsta antal fartyg närvarande samtidigt
Litauen	Torsk, sill/strömming, skarpsill, lax, IIIId	70	40 ⁽⁴⁾
	Sill/strömming, skarpsill, IIIId (transport- och kylfartyg)	5	4
Polen	Sill/strömmingfiske. Enbart fiskefartyg med en maskinstyrka på högst 750 kW är tillåtna	60	25
Ryska federationen	Sill och strömming, IIIId (svenska vatten)	pm	pm
	Sill och strömming, IIIId (svenska vatten, icke-fiskande moderfartyg)	pm	pm
Barbados	Penaeusräkor ⁽⁵⁾ (Franska Guyanas vatten)	5	pm ⁽⁶⁾
	Snapperfiskar ⁽⁷⁾ (Franska Guyanas vatten)	5	pm
Guyana	Penaeusräkor ⁽⁵⁾ (Franska Guyanas vatten)	pm	pm ⁽⁶⁾
Surinam	Penaeusräkor ⁽⁵⁾ (Franska Guyanas vatten)	5	pm ⁽⁸⁾
Trinidad och Tobago	Penaeusräkor ⁽⁵⁾ (Franska Guyanas vatten)	8	pm ⁽⁹⁾
Japan	Tonfisk ⁽¹⁰⁾ (Franska Guyanas vatten)	pm	
Korea	Tonfisk ⁽¹⁰⁾ (Franska Guyanas vatten)	pm	pm ⁽⁹⁾
Venezuela	Snapperfiskar ⁽⁷⁾ (Franska Guyanas vatten)	41	pm
	Hajar ⁽⁷⁾ (Franska Guyanas vatten)	4	pm

⁽¹⁾ Av dessa får 6 fartyg fiska med nät, och under perioden den 1 september–15 oktober får ytterligare 9 fartyg fiska med trål.

⁽²⁾ De färöiska myndigheterna skall översända den tillämpliga förteckningen före den 25 i varje månad.

⁽³⁾ Av dessa får 32 fartyg fiska med nät samtidigt.

⁽⁴⁾ Av vilka högst 10 fartyg närvarande samtidigt för fiske efter torsk med nät.

⁽⁵⁾ Licenser för räkfiske i det franska departementet Guyanas vatten skall utfärdas på grundval av en av kommissionen godkänd fiskeplan som lämnas in av myndigheterna i det berörda tredje landet. Varje licens skall gälla endast under den fiskeperiod som anges i den fiskeplan som licensen bygger på.

⁽⁶⁾ Antalet dagar till havs per år är begränsat till 200.

⁽⁷⁾ Får endast fiskas med långrev eller fallor (snappers) eller långrev eller nät med maskor som är minst 100 mm i vatten djupare än 30 m (hajar). För utfärdande av en sådan licens skall bevisas att ett giltigt avtal finns mellan den fartygsägare som ansöker om licensen och ett förädlingsföretag i franska departementet Guyana och att avtalet innehåller en förpliktelse att minst landa 75 % av fångsterna av all snapperfisk, eller 50 % av fångsterna av all haj från det aktuella fartyget i departementet så att fångsterna skall kunna förädlas i det förädlingsföretaget.

Det avtal som avses ovan skall vara godkänt av de franska myndigheterna som i sin tur skall säkerställa att det överensstämmer både med det avtalsslutande förädlingsföretagets faktiska kapacitet och med målsättningarna för den ekonomiska utvecklingen i departementet Guyana. En kopia av det godkända avtalet skall medfölja som bilaga till licensansökan.

Om ett avtal enligt ovan inte godkänns skall de franska myndigheterna meddela den berörda parten och kommissionen detta och ange skälen till underkännandet.

⁽⁸⁾ Antalet dagar till havs per år är begränsat till pm.

⁽⁹⁾ Antalet dagar till havs per år är begränsat till 350.

⁽¹⁰⁾ Får endast fiskas med långrev.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1092/2003**av den 25 juni 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 juni 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 juni 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	58,0
	064	80,7
	999	69,3
0707 00 05	052	85,2
	999	85,2
0709 90 70	052	77,1
	999	77,1
0805 50 10	382	60,3
	388	61,1
	400	50,6
	528	62,6
	999	58,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	76,4
	400	90,4
	508	84,2
	512	75,5
	524	52,4
	528	59,0
	720	70,3
	800	148,7
	804	105,3
	999	84,7
0809 10 00	052	211,8
	999	211,8
0809 20 95	052	285,2
	060	156,6
	068	156,6
	094	197,7
	400	319,8
	999	223,2
0809 40 05	052	197,1
	624	184,6
	999	190,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koderna "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1093/2003**av den 24 juni 2003****om ändring av förordning (EG) nr 668/2001 beträffande en ökning av kvantiteten i den stående anbudsinfordringen för export av korn som innehåller av det tyska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1630/2000 ⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehåller av interventionsorganet.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 668/2001 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 989/2003 ⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 4 299 449 ton korn som innehåller av det tyska interventionsorganet.
- (3) Tyskland har informerat kommissionen om att dess interventionsorgan har för avsikt att öka kvantiteten i anbudsförfarandet för export med 225 505 ton. Med tanke på situationen på marknaden bör denna begäran från Tyskland bifallas.
- (4) Med tanke på de större kvantiteterna i anbudsförfarandet är det lämpligt att utan dröjsmål ändra förteckningen över regioner och de kvantiteter som finns i lager.

(5) Förordning (EG) nr 668/2001 bör således ändras.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 668/2001 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordringen skall omfatta en kvantitet på högst 4 524 954 ton korn för export till tredjeländer, utom till Bulgarien, Kanada, Cypern, Estland, Amerikas förenta stater, Ungern, Lettland, Litauen, Malta, Mexiko, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien och Tjeckien.

2. De regioner där denna kvantitet på 4 524 954 ton korn lagras anges i bilaga I."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juni 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 187, 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 93, 3.4.2001, s. 20.

⁽⁶⁾ EUT L 143, 11.6.2003, s. 14.

BILAGA

"BILAGA I

(ton)	
Lagringsplats	Kvantiteter
Schleswig-Holstein/Hamburg/Niedersachsen/Bremen/Mecklenburg-Vorpommern	1 716 314
Nordrhein-Westfalen/Hessen/Rheinland-Pfalz/Saarland/Baden-Württemberg/Bayern	418 033
Berlin/Brandenburg/Sachsen-Anhalt/Sachsen/Thüringen	2 390 607"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1094/2003**av den 24 juni 2003****om ändring av förordning (EG) nr 1081/2002 beträffande en ökning av kvantiteten i den stående anbudsinfordran för export av korn som innehåses av det franska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1630/2000 ⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehåses av interventionsorganet.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 937/2003 ⁽⁵⁾, inleds en stående anbudsinfordran för export av 578 820 ton korn som innehåses av det franska interventionsorganet.
- (3) Frankrike har informerat kommissionen om att dess interventionsorgan har för avsikt att öka kvantiteten i anbudsinfordran för export med 89 000 ton. Med tanke på situationen på marknaden bör denna begäran från Frankrike bifallas.
- (4) Med hänsyn till de ökade kvantiteterna i anbudsinfordran är det lämpligt att utan dröjsmål ändra förteckningen över regioner och de kvantiteter som finns i lager.

(5) Förordning (EG) nr 1081/2002 bör således ändras.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1081/2002 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 667 820 ton korn för export till tredjeländer, med undantag av Bulgarien, Kanada, Cypern, Estland, Amerikas förenta stater, Ungern, Lettland, Litauen, Malta, Mexiko, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien och Tjeckien.

2. De regioner där denna kvantitet på 667 820 ton korn lagras anges i bilaga I."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juni 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 187, 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 164, 22.6.2002, s. 16.

BILAGA

"BILAGA I

(t)

Lagringsplats	Kvantitet
Amiens	122 681
Chalons	33 000
Clermont	4 900
Dijon	1 100
Lille	51 332
Nancy	88 341
Nantes	10 400
Orléans	160 844
Paris	60 807
Poitiers	8 000
Rouen	126 415"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1095/2003**av den 25 juni 2003****om ändring av förordning (EG) nr 1500/2001 beträffande en ökning av kvantiteten i den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det finländska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1630/2000 ⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1500/2001 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 937/2003 ⁽⁶⁾, inleds en stående anbudsinfordran för export av 171 590 ton korn som innehas av det finländska interventionsorganet.
- (3) Finland har informerat kommissionen om att dess interventionsorgan har för avsikt att öka kvantiteten i anbudsförfarandet för export med 17 488 ton. Med tanke på situationen på marknaden bör denna begäran från Finland bifallas.
- (4) Med hänsyn till de ökade kvantiteterna i anbudsförfarandet är det lämpligt att utan dröjsmål ändra förteckningen över regioner och de kvantiteter som finns i lager.

(5) Förordning (EG) nr 1500/2001 bör således ändras.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1500/2001 ändras på följande sätt:

1) Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 189 078 ton korn för export till tredje länder, med undantag av Bulgarien, Kanada, Cypern, Estland, Amerikas förenta stater, Ungern, Lettland, Litauen, Malta, Mexiko, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien och Tjeckien.

2. De regioner där denna kvantitet på 189 078 ton korn lagras anges i bilaga I."

2) Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 187, 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 199, 24.7.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT L 133, 29.5.2003, s. 51.

BILAGA

"BILAGA I

ton	
Lagringsplats	Kvantitet
Hämeenlinna	20 996
Joensuu	2 267
Kaipiainen	2 157
Kirkniemi	6 863
Kokemäki	28 966
Koria	7 767
Kotka	1 321
Kuopio	2 034
Loimaa	26 406
Mustio	7 620
Perniö	10 516
Seinäjoki	423
Turenki	69 204
Vainikkala	2 538"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1096/2003**av den 25 juni 2003****om ändring av förordning (EG) nr 953/2002 beträffande en ökning av kvantiteten i den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det belgiska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1630/2000 ⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 953/2002 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 937/2003 ⁽⁶⁾, inleds en stående anbudsinfordran för export av 58 081 ton korn som innehas av det belgiska interventionsorganet.
- (3) Belgien har informerat kommissionen om att dess interventionsorgan har för avsikt att öka kvantiteten i anbudsförfarandet för export med 35 123 ton. Med tanke på situationen på marknaden bör denna begäran från Belgien bifallas.
- (4) Med hänsyn till de ökade kvantiteterna i anbudsförfarandet är det lämpligt att utan dröjsmål ändra förteckningen över regioner och de kvantiteter som finns i lager.

(5) Förordning (EG) nr 953/2002 bör således ändras.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 953/2002 ändras på följande sätt:

1) Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 93 204 ton korn för export till tredje länder, med undantag av Bulgarien, Kanada, Cypern, Estland, Amerikas förenta stater, Ungern, Lettland, Litauen, Malta, Mexiko, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien och Tjeckien.

2. De regioner där denna kvantitet på 93 204 ton korn lagras anges i bilaga I."

2) Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 187, 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 5.6.2002, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT L 133, 29.5.2003, s. 51.

BILAGA

"BILAGA I

(ton)	
Lagringsplats	Kvantitet
Hainaut	37 606
Liège	31 055
Namur	22 313
West-Vlaanderen	2 230"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1097/2003**av den 25 juni 2003**

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juni 2003 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien kan godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1898/97 av den 29 september 1997, om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn som fastställs inom ramen för Europaavtalen med Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien, Polen och Ungern ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1877/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det tredje kvartalet 2003 underskrider eller är lika med de tillgängliga kvantiteterna för vissa produkter varför dessa kan godkännas i sin helhet, medan de för andra produkter överskrider de tillgängliga kvantiteterna och därför bör nedsättas med en fastställd procentsats för att säkerställa en rättvis fördelning.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.

- (3) Det är lämpligt att uppmärksamma aktörerna på att licenserna endast får användas för produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ansökningar om importlicenser för 1 juli–30 september 2003 som har lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1898/97 skall behandlas så som anges i bilaga I.
2. För perioden 1 oktober–31 december 2003 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II till denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1898/97.
3. Licenser får endast användas för de produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 58.

⁽²⁾ EGT L 248, 22.10.2002, s. 9.

BILAGA I

Gruppnummer	Andel beviljade ansökningar om importlicenser som inlämnats under perioden 1 juli–30 september 2003 (i procent)
1	100,0
2	65,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
T1	100,0
T2	100,0
T3	100,0
S1	100,0
S2	100,0
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

BILAGA II

Grupp-nummer	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2003
1	4 301,3
2	292,5
3	610,0
4	15 731,5
H1	1 585,0
7	8 628,6
8	875,0
9	14 807,5
T1	750,0
T2	7 247,0
T3	2 185,0
S1	1 450,0
S2	175,0
B1	1 500,0
15	562,0
16	1 062,5
17	7 812,5

(t)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1098/2003**av den 25 juni 2003****om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 2003 för vissa grisköttsprodukter inom ramen för den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Lettland, Litauen och Estland**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2305/95 av den 29 september 1995 om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn av de frihandelsavtal som ingåtts mellan gemenskapen och Lettland, Litauen och Estland ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1853/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

För att säkerställa fördelningen av de disponibla kvantiteterna är det lämpligt att till de disponibla kvantiteterna för perioden mellan den 1 oktober och den 31 december 2003 lägga de kvantiteter som förts över från perioden mellan den 1 juli och den 30 september 2003.

Artikel 1

Den disponibla kvantiteten för perioden från och med den 1 oktober och den 31 december 2003 i kraft av förordning (EG) nr 2305/95 finns angiven i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 233, 30.9.1995, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 280, 18.10.2002, s. 5.

BILAGA

Gruppnummer	Total tillgänglig kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2003	(t)
18	975,0	
L1	195,0	
19	812,5	
20	97,5	
21	1 187,5	
22	570,0	
E1	65,0	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1099/2003**av den 25 juni 2003**

om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juni 2003 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttssektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1432/94 av den 22 juni 1994 om tillämpningsföreskrifter för griskött till den importordning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1006/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det tredje kvartalet 2003 är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.
- (3) Det är lämpligt att göra aktörerna uppmärksamma på att licenserna bara får användas för produkter som uppfyller alla de veterinärmedicinska bestämmelser som för närvarande är i kraft i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens som inlämnas under perioden 1 juli–30 september 2003 beviljas i enlighet med förordning (EG) nr 1432/94 och i den utsträckning som anges i bilaga I.
2. Under perioden 1 oktober–31 december 2003 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II i denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1432/94.
3. Licenserna får bara användas för produkter som uppfyller alla de veterinärmedicinska bestämmelser som för närvarande är i kraft i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 156, 23.6.1994, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA I

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 juli–30 september 2003 (i procent)
1	100,00

BILAGA II

(t)	
Grupp-nummer	Total tillgänglig kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2003
1	6 754,0

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1100/2003**av den 25 juni 2003****om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juni 2003 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 juli–30 september 2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1486/95 av den 28 juni 1995 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för import av vissa grisköttsprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1006/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det tredje kvartalet 2003 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens som inlämnas under perioden 1 juli–30 september 2003 beviljas i enlighet med förordning (EG) nr 1486/95 och i den utsträckning som anges i bilaga I.

2. För perioden 1 oktober–31 december 2003 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1486/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 58.

⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA I

Gruppnummer	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 juli–30 september 2003 (i procent)
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

BILAGA II

(t)	
Gruppnummer	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2003
G2	15 562,7
G3	2 075,0
G4	1 455,0
G5	3 050,0
G6	7 500,0
G7	2 750,0

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1101/2003**av den 25 juni 2003****om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juni 2003 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalet mellan gemenskapen och Slovenien kan godkännas**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 571/97 av den 26 mars 1997 om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn av det interimsavtal som ingåtts mellan gemenskapen och Slovenien ⁽¹⁾ senast ändrat genom förordning (EG) nr 1006/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De ansökningar om importlicens som lämnats in för det tredje kvartalet 2003 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.
- (3) Det är lämpligt att uppmärksamma aktörerna på att licenserna endast kan användas för produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ansökningar om importlicenser för perioden 1 juli–30 september 2003 som har lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 571/97 skall godkännas i enlighet med bilaga I.
2. Under perioden 1 oktober–31 december 2003 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 571/97.
3. Licenser får endast användas för de produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 85, 27.3.1997, s. 56.

⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA I

Gruppnummer	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 juli–30 september 2003 (i procent)
23	100,00
24	100,00
25	100,00
26	100,00

BILAGA II

(t)	
Gruppnummer	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2003
23	383,9
24	142,3
25	126,8
26	776,3

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1102/2003**av den 25 juni 2003****om fastställande av produktionsbidraget för olivolja som används vid tillverkningen av vissa konserverade livsmedel**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 20a i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 20a i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs om beviljande av produktionsbidrag för olivolja som används inom konserveringsindustrin. Enligt punkt 6 i den artikeln skall kommissionen, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna, fastställa detta bidrag varannan månad.
- (2) Enligt artikel 20a.2 i ovan nämnda förordning skall produktionsbidraget fastställas på grundval av skillnaden mellan de priser som tillämpas på världsmarknaden och på gemenskapsmarknaden med hänsyn till den importavgift som tillämpas för olja som omfattas av under-

nummer 1509 90 00 i Kombinerade nomenklaturen under en referensperiod liksom de komponenter som använts vid fastställandet av de exportbidrag som gäller för samma oljor under en referensperiod. Det är lämpligt att som referensperiod betrakta de två månader som föregår inledningen av perioden för produktionsbidragets giltighet.

- (3) Tillämpning av ovan nämnda kriterier har till följd att bidraget fastställs enligt vad som anges nedan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För månaderna juli och august 2003 skall det produktionsbidrag som avses i artikel 20a.2 i förordning nr 136/66/EEG vara 44,00 euro/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 201, 26.7.2001, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1103/2003**av den 25 juni 2003****om fastställande av importtullar inom rissektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1503/96 av den 29 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1298/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl

- (1) I artikel 11 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatsen som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med en särskild procentsats, om det rör sig om råris eller helt slipat ris, minskat med cif-importpriset, om denna importtull inte överstiger tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 12.3 i förordning (EG) nr 3072/95 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av representativa priser för produkten i fråga på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.
- (3) I förordning (EG) nr 1503/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn.

- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering som kan utgöra referenspris i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1503/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de marknadskurser som fastställs under en referensperiod fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av artikel 4.1, andra stycket, i förordning (EG) nr 1503/96 medför en justering av importtullen, som är fastställd från den 15 maj 2003 av kommissionens förordning (EG) nr 832/2003 ⁽⁵⁾, enligt bilagorna i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom rissektorn som avses i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EG) nr 3072/95 skall justeras enligt artikel 4 av förordning (EG) nr 1503/96 och fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 juni 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EGT L 189, 18.7.2002, s. 8.

⁽⁵⁾ EUT L 120, 15.5.2003, s. 15.

BILAGA I

Importtullar vad gäller ris och brutet ris

(EUR/t)

KN-nummer	Importtull ⁽²⁾				
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) ⁽³⁾	AVS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati från Indien och Paki- stan ⁽⁶⁾	Egypten ⁽⁵⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ För import av ris med ursprung i och som kommer från AVS-länderna skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets ändrade förordning (EG) nr 2286/2002 (EGT L 345, 10.12.2002, s. 5) och kommissionens förordning (EG) nr 2603/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 22).

⁽²⁾ I enlighet med förordning (EEG) nr 1706/98, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

⁽³⁾ I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

⁽⁴⁾ För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 862/91 (EGT L 88, 9.4.1991, s. 7).

⁽⁵⁾ Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorier (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets ändrade beslut 91/482/EEG (EGT L 263, 19.9.1991, s. 1).

⁽⁶⁾ Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien och Pakistan skall nedsättas med 250 EUR/t (artikel 4a i förordning (EG) nr 1503/96, ändrad).

⁽⁷⁾ Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

⁽⁸⁾ För import av ris med ursprung i och som kommer från Egypten skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 2184/96 (EGT L 292, 15.11.1996, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 196/97 (EGT L 31, 1.2.1997, s. 53).

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (EUR/ton)	(¹)	264,00	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Beräkningsfaktorer:						
a) Cif-pris ARAG (EUR/ton)	—	233,35	210,83	286,43	323,23	—
b) Pris fritt ombord (EUR/ton)	—	—	—	260,49	297,29	—
c) Sjöfrakt (EUR/ton)	—	—	—	25,94	25,94	—
d) Källa	—	USDA och operatörer	USDA och operatörer	Operatörer	Operatörer	—

(¹) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

RÅDETS DIREKTIV 2003/48/EG**av den 3 juni 2003****om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artiklarna 56–60 i fördraget garanteras den fria rörligheten för kapital.
- (2) Inkomster från sparande i form av räntebetalningar på fordringar utgör skattepliktig inkomst i samtliga medlemsstater för personer med hemvist i dessa.
- (3) Medlemsstaterna har enligt artikel 58.1 i fördraget rätt att tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort och att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra överträdelse av nationella lagar och andra författningar, särskilt i fråga om beskattning.
- (4) Enligt artikel 58.3 i fördraget får de bestämmelser i medlemsstaternas skattelagstiftning vars syfte är att bekämpa missbruk eller bedrägeri inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital och betalningar enligt artikel 56 i fördraget.
- (5) I avsaknad av en samordning av de nationella systemen för beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, särskilt när det gäller behandlingen av räntor som uppbärs av medborgare som inte har hemvist i staten i fråga, är det för närvarande ofta möjligt för personer med hemvist i någon av medlemsstaterna att i hemviststaten undgå varje form av beskattning av räntor som de erhåller i en annan medlemsstat.
- (6) Denna situation medför snedvridningar i kapitalrörelserna mellan medlemsstaterna, och dessa effekter är oförenliga med den inre marknaden.
- (7) Detta direktiv bygger på det samförstånd som nåddes vid Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira den 19 och 20 juni 2000 och de därpå följande mötena i Ekofinrådet den 26 och 27 november 2000, 13 december 2001 och 21 januari 2003.

- (8) Det yttersta målet med detta direktiv är att göra det möjligt att faktiskt beskatta inkomster från sparande i form av räntebetalningar i en medlemsstat till faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med hemvist i en annan medlemsstat, i enlighet med lagstiftningen i den sistnämnda staten.
- (9) Målet med detta direktiv uppnås bäst genom att det inriktas på räntebetalningar som görs eller säkras av ekonomiska aktörer som är etablerade i medlemsstaterna till eller till förmån för faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med hemvist i en annan medlemsstat.
- (10) Eftersom målet för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att det inte förekommer någon samordning av de nationella systemen för beskattning av inkomster från sparande, och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel begränsas detta direktiv till vad som krävs för att nå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta.
- (11) Betalningsombudet är den ekonomiska aktör som betalar ränta eller sörjer för att ränta betalas direkt till förmån för den faktiska betalningsmottagaren.
- (12) Definitionen av uttrycken räntebetalning och betalningsombud bör, i tillämpliga fall, ske med hänvisning till rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽⁴⁾.
- (13) Tillämpningsområdet för detta direktiv bör begränsas till beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar för fordringar, med undantag för bland annat de frågor som rör beskattning av pensions och försäkringsförmåner.
- (14) Det yttersta målet att möjliggöra faktisk beskattning av räntebetalningar i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist kan uppnås genom utbyte av information om räntebetalningar mellan medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 259.

⁽²⁾ EUT C 47 E, 27.2.2003, S. 553.

⁽³⁾ EGT C 48, 21.2.2002, s. 55.

⁽⁴⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/108/EG (EGT L 41, 13.2.2002, s. 35).

- (15) I rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning⁽¹⁾ finns redan nu stöd för medlemsstaterna att utbyta information när det gäller beskattning av den inkomst som omfattas av detta direktiv. Det direktivet bör fortsätta att tillämpas på sådant utbyte av information utöver det här direktivet i den mån som det här direktivet inte avviker från det förstnämnda direktivet.
- (16) Det automatiska utbyte av information mellan medlemsstaterna om räntebetalningar som omfattas av detta direktiv möjliggör faktisk beskattning av dessa räntebetalningar i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist i enlighet med de nationella lagarna i den staten. Därför är det nödvändigt att föreskriva att de medlemsstater som utbyter information enligt detta direktiv inte får tillämpa de begränsningar för informationsutbyte som avses i artikel 8 i direktiv 77/799/EEG.
- (17) Med hänsyn till strukturella skillnader kan inte Österrike, Belgien och Luxemburg tillämpa det automatiska utbytet av information vid samma tidpunkt som de övriga medlemsstaterna. Under en övergångsperiod och under förutsättning att en källskatt kan garantera en miniminivå av faktisk beskattning, särskilt med en skattesats som ökar progressivt upp till 35 %, bör dessa tre medlemsstater tillämpa en källskatt på de inkomster av sparande som omfattas av detta direktiv.
- (18) För att undvika skillnader i behandling bör inte Österrike, Belgien och Luxemburg vara tvungna att tillämpa automatiskt utbyte av information förrän Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Andorra, Furstendömet Liechtenstein, Furstendömet Monaco och Republiken San Marino säkerställer faktiskt utbyte av information på begäran avseende räntebetalningar.
- (19) Dessa medlemsstater bör överföra större delen av sina intäkter från denna källskatt till den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren av räntan har sitt hemvist.
- (20) Dessa medlemsstater bör införa ett förfarande genom vilket faktiska betalningsmottagare med skatterättsligt hemvist i andra medlemsstater kan undvika att påföras denna källskatt genom att bemyndiga sina betalningsombud att anmäla räntebetalningarna eller genom att uppvisa ett intyg utfärdat av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sitt skatterättsliga hemvist.
- (21) Den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist bör se till att sådan dubbelbeskattning av räntebetalningar undanröjs som kan följa av att denna källskatt påförs i enlighet med förfarandena i detta direktiv. Medlemsstaten bör göra detta genom att avräkna denna källskatt upp till ett belopp som motsvarar den skatt som inom dess territorium skall betalas på sådan ränta och genom att till den faktiska betalningsmottagaren återbetala det eventuellt överskjutande skattebeloppet som tagits ut. Dock kan den i stället för att tillämpa denna avräkningsmekanism återbetala källskatten.
- (22) För att undvika störningar på marknaden bör detta direktiv under övergångsperioden inte gälla för räntebetalningar för vissa överlåtbara skuldebrev.
- (23) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att på räntor inom sina respektive territorier ta ut andra typer av källskatt än den som avses i detta direktiv.
- (24) Så länge som Förenta staterna, Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och medlemsstaternas berörda beroende och associerade territorier inte samtliga tillämpar åtgärder som är likvärdiga eller desamma som de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv skulle en kapitalflykt till dessa länder och territorier kunna äventyra att direktivets mål uppnås. Det är därför nödvändigt att direktivet tillämpas från samma tidpunkt som alla dessa länder och territorier tillämpar sådana åtgärder.
- (25) Kommissionen bör vart tredje år till rådet överlämna en rapport om hur detta direktiv fungerar och föreslå rådet de ändringar som behövs för att bättre sörja för faktisk beskattning av inkomster från sparande och undanröja oönskade snedvridningar av konkurrensen.
- (26) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Mål

1. Det yttersta målet med detta direktiv är att möjliggöra att inkomster från sparande i form av räntebetalningar som görs i en medlemsstat till förmån för faktiska betalningsmottagare, som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat, faktiskt beskattas i enlighet med lagstiftningen i den senare medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att betalningsombud som är etablerade inom deras territorier utför de uppgifter som krävs för att genomföra detta direktiv, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran är etablerad.

⁽¹⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

Artikel 2

Definition av uttrycket faktisk betalningsmottagare

1. I detta direktiv avses med *faktisk betalningsmottagare* varje fysisk person som tar emot en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs, såvida inte denna person förete bevis för att betalningen inte har gjorts eller ombesörjs för hans egen räkning, det vill säga att

- a) han agerar som betalningsombud enligt artikel 4.1, eller
- b) han handlar på uppdrag av en juridisk person, ett subjekt som beskattas för sin vinst enligt den allmänna ordningen för företagsbeskattning, ett fondföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 85/611/EEG eller ett subjekt som avses i artikel 4.2 i det här direktivet, och i det senare fallet, uppger subjektets namn och adress till den ekonomiska aktör som gör räntebetalningen och som i sin tur vidarebefordrar dessa uppgifter till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där aktören är etablerad, eller
- c) han handlar på uppdrag av en annan fysisk person som är den faktiska betalningsmottagaren och i enlighet med artikel 3.2 för betalningsombudet uppger denna faktiska betalningsmottagares identitet.

2. Om ett betalningsombud har information som tyder på att en fysisk person som mottar en räntebetalning eller för vilken en räntebetalning ombesörjs kanske inte är den faktiska betalningsmottagaren, och denna fysiska person varken kan hänföras till punkt 1 a eller 1 b skall ombudet vidta rimliga åtgärder för att fastställa den faktiska betalningsmottagares identitet, i enlighet med artikel 3.2. Om betalningsombudet inte kan fastställa den faktiska betalningsmottagares identitet skall ombudet betrakta den fysiska personen som den faktiska betalningsmottagaren.

Artikel 3

Den faktiska betalningsmottagares identitet och hemvist

1. Medlemsstaterna skall inom sina respektive territorier anta och säkerställa tillämpningen av de förfaranden som behövs för att betalningsombudet, när det gäller tillämpningen av artiklarna 8–12, skall kunna fastställa de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hemvist.

Dessa förfaranden skall uppfylla de miniminormer som anges i punkterna 2 och 3.

2. Betalningsombudet skall fastställa den faktiska betalningsmottagares identitet enligt miniminormer som varierar beroende på när förbindelserna upprättades mellan betalningsombudet och mottagaren av räntan, enligt följande:

- a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 skall betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagares identitet, bestående av namn och adress, med hjälp av tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG (EGT L 344, 28.12.2001, s. 76).

- b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare skall betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagares identitet, bestående av namn, adress och i förekommande fall skattnummer som tilldelats av den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist. Dessa uppgifter skall fastställas på grundval av pass eller officiellt identitetskort som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar. Om adressen inte anges i passet eller på det officiella identitetskortet skall den fastställas på grundval av någon annan giltig handling som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar. Om skattnumret inte anges i passet, på identitetskortet eller i någon annan giltig handling, till exempel hemvistintyg, som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar, skall identitetsuppgifterna kompletteras med uppgift om födelsedatum och födelseort, enligt passet eller det officiella identitetskortet.

3. Betalningsombudet skall fastställa den faktiska betalningsmottagares hemvist enligt miniminormer som varierar beroende på när förbindelserna upprättades mellan betalningsombudet och mottagaren av räntan. Den faktiska betalningsmottagares hemvist skall anses vara det land där han har sin fasta adress, dock med beaktande av följande:

- a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 skall betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagares hemvist med hjälp av tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med direktiv 91/308/EEG.
- b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare skall betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagares hemvist på grundval av den adress som anges i passet eller det officiella identitetskortet eller, vid behov, på grundval av någon annan giltig identitetshandling som den faktiska betalningsmottagaren förete, enligt följande förfarande: för fysiska personer som uppvisar ett pass eller ett officiellt identitetskort utfärdat av en medlemsstat och som förklarar sig ha hemvist i ett tredje land, skall hemvistet fastställas på grundval av ett hemvistintyg utfärdat av den behöriga myndigheten i det tredje land där den fysiska personen förklarar sig ha hemvist. Om detta intyg inte företes skall hemvistet anses vara den medlemsstat som har utfärdat passet eller annan officiell identitetshandling.

Artikel 4

Definition av uttrycket betalningsombud

1. I detta direktiv avses med *betalningsombud* varje ekonomisk aktör som betalar ränta eller sörjer för att ränta betalas till förmån för den faktiska betalningsmottagaren, oavsett om aktören är gäldenären med avseende på den räntebärande fordran, eller den aktör som av gäldenären eller den faktiska betalningsmottagaren fått i uppdrag att betala räntan eller sörja för att den betalas.

2. Ett subjekt som är etablerat i en medlemsstat och till vilket ränta betalas eller för vilket betalning av ränta ombesörjs till förmån för den faktiska betalningsmottagaren, skall också anses vara betalningsombud vid sådan betalning eller vid ombesörjande av sådan betalning. Denna bestämmelse skall inte tillämpas om den ekonomiska aktören på grundval av officiella giltiga uppgifter som lämnats av subjektet har anledning att förmoda att

- a) subjektet är en juridisk person, med undantag för sådana juridiska personer som anges i punkt 5, eller
- b) subjektets vinst beskattas enligt den allmänna ordningen för företagsbeskattning, eller
- c) subjektet är ett fondföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 85/611/EEG.

En ekonomisk aktör som betalar ränta till, eller sörjer för att ränta betalas till, ett subjekt som är etablerat i en annan medlemsstat och som anses vara ett betalningsombud enligt denna punkt skall till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där aktören är etablerad meddela subjektets namn och adress samt det totala räntebeloppet som betalas till eller vars betalning ombesörjs för subjektet; denna myndighet skall vidarebefordra dessa uppgifter till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där subjektet är etablerat.

3. Det subjekt som avses i punkt 2 skall emellertid ha rätt att välja, när det gäller tillämpningen av detta direktiv, att bli behandlat som fondföretag enligt punkt 2 c. Om detta alternativ väljs skall ett intyg utfärdas av den medlemsstat där subjektet är etablerat och överlämnas av subjektet till den ekonomiska aktören.

Medlemsstaterna skall fastställa närmare bestämmelser om denna rätt för subjekt som är etablerade på deras territorium.

4. Om en sådan ekonomisk aktör och ett sådant subjekt som avses i punkt 2 är etablerade i samma medlemsstat, skall den medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att se till att subjektet följer bestämmelserna i detta direktiv när det agerar i egenskap av betalningsombud.

5. De juridiska personer som är undantagna från tillämpningen av punkt 2 a är följande:

- a) I Finland: avoin yhtiö (Ay) och kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag och kommanditbolag.
- b) I Sverige: handelsbolag (HB) och kommanditbolag (KB).

Artikel 5

Definition av uttrycket behörig myndighet

I detta direktiv avses med *behörig myndighet*

- a) i fråga om medlemsstater, de myndigheter som medlemsstaten anmält till kommissionen, och

- b) i fråga om tredje land, den behöriga myndigheten enligt bilaterala eller multilaterala skatteavtal eller annars den myndighet som är behörig att utfärda intyg om skatterättsligt hemvist.

Artikel 6

Definition av uttrycket räntebetalning

1. I detta direktiv avses med *räntebetalning* följande:

- a) Räntor som betalts till eller krediterats ett konto och som härrör från fordringar av alla slag, med eller utan säkerhet genom inteckning och med eller utan rätt att få del av gäldenärens vinst, särskilt inkomster från statspapper och obligationer eller debentures, inklusive agiobelopp och vinster som är förenade med sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning skall inte anses vara räntebetalningar.
- b) Upplupen eller kapitaliserad ränta från försäljning, återbetalning eller inlösen av fordringar som avses i led a.
- c) Inkomster som härrör från räntebetalningar antingen direkt eller genom ett subjekt som avses i artikel 4.2 och som delas ut av
 - i) fondföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 85/611/EEG,
 - ii) subjekt som utnyttjar den rättighet som anges i artikel 4.3, och
 - iii) företag för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7.
- d) Inkomster som realiseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i följande företag och subjekt, om de direkt eller indirekt genom andra företag för kollektiva investeringar eller sådana subjekt som avses nedan investerar mer än 40 % av sina tillgångar i fordringar som avses i punkt a:
 - i) Fondföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 85/611/EEG.
 - ii) Subjekt som utnyttjar den rättighet som anges i artikel 4.3.
 - iii) Företag för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7.

Medlemsstaterna har dock rätt att i definitionen av ränta inbegripa sådana inkomster som anges i led d endast i den mån dessa inkomster svarar mot inkomster som direkt eller indirekt härrör från räntebetalningar i den mening som avses i leden a och b.

2. När det gäller punkt 1 c och d skall hela inkomstbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om hur stor andel av inkomsterna som härrör från räntebetalningar.

3. När det gäller punkt 1 d skall den procentuella andelen anses vara mer än 40 %, om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av tillgångarna som investerats i fordringar eller i aktier eller andelar enligt definitionen i det ledet. Om betalningsombudet inte kan avgöra hur stor inkomst den faktiska betalningsmottagaren har haft, skall inkomsten anses vara det belopp som erhållits vid försäljningen, inlösen eller återbetalningen av aktierna eller andelarna.

4. När ränta enligt definitionen i punkt 1 betalas till eller krediteras ett konto som innehas av ett subjekt enligt artikel 4.2 och om detta subjekt inte utnyttjar den rätt som anges i artikel 4.3, skall räntan anses vara en räntebetalning gjord av det subjektet.

5. När det gäller punkt 1 b och d skall medlemsstaterna ha rätt att kräva att betalningsombud inom deras territorium beräknar räntan på årsbasis för en period som inte får överstiga ett år och att behandla sådan på årsbasis beräknad ränta som en räntebetalning, även om ingen försäljning, inlösen eller återbetalning sker under den perioden.

6. Med undantag av vad som sägs i punkt 1 c och d skall medlemsstaterna ha rätt att från definitionen av räntebetalning undanta inkomster enligt de nämnda bestämmelserna som härrör från företag eller subjekt etablerade inom deras territorium, om dessa subjekts investeringar i fordringar enligt punkt 1 a inte överstiger 15 % av deras tillgångar. På samma sätt kan medlemsstaterna med undantag av vad som sägs i punkt 4, från definitionen av räntebetalningar i punkt 1 undanta sådana räntor som betalas till eller krediteras ett konto som innehas av ett subjekt som avses i artikel 4.2, om detta subjekt inte utnyttjar den rätt som anges i artikel 4.3 och är etablerat på deras territorium, när dessa subjekts investeringar i sådana fordringar som avses i punkt 1 a inte överstiger 15 % av deras tillgångar.

Om en medlemsstat utövar denna rätt skall detta vara bindande för de andra medlemsstaterna.

7. Den procentuella andel som avses i punkt 1 d och punkt 3 skall vara 25 % från och med den 1 januari 2011.

8. De procentuella andelar som avses i punkt 1 d och punkt 6 skall fastställas med hänvisning till placeringsinriktningen enligt de berörda företagens eller subjektens fondbestämmelser eller bolagsordning eller, i avsaknad av sådana, efter sammansättningen av de berörda företagens eller subjektens tillgångar.

Artikel 7

Territoriellt tillämpningsområde

Detta direktiv är tillämpligt på räntor som betalas ut av ett betalningsombud som är etablerat inom det territorium där fördraget är tillämpligt i enlighet med artikel 299 i detta.

KAPITEL II

UTBYT AV INFORMATION

Artikel 8

Betalningsombudets skyldighet att lämna uppgifter

1. När den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat skall de uppgifter som betalningsombudet skall lämna till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ombudet är etablerat åtminstone innefatta följande:

a) Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist, fastställda i enlighet med artikel 3.

b) Betalningsombudets namn och adress.

c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, den räntebärande fordrans identifieringsnummer.

d) Upplysningar om räntebetalningen i enlighet med punkt 2.

2. De uppgifter som betalningsombudet skall lämna om räntebetalningen skall åtminstone innehålla en uppdelning av räntorna i nedanstående kategorier och innefatta följande:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 a: det betalda eller krediterade räntebeloppet.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 b eller 6.1 d: antingen beloppet på den ränta eller inkomst som avses i de nämnda leden eller hela beloppet vid försäljningen, inlösen eller återbetalningen.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 c: antingen beloppet på den inkomst som avses i det ledet eller hela utdelningsbeloppet.

d) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.4: räntebeloppet som är hänförligt till var och en av de medlemmar i det subjekt som avses i artikel 4.2, vilka uppfyller villkoren i artikel 1.1 och artikel 2.1.

e) När en medlemsstat utövar sin rätt enligt artikel 6.5: beloppet på den på årsbasis beräknade räntan.

Medlemsstaterna får dock begränsa de uppgifter som betalningsombudet skall lämna om räntebetalningar till det totala beloppet på räntan eller inkomsten och hela beloppet vid försäljningen, inlösen eller återbetalningen.

Artikel 9

Automatiskt informationsutbyte

1. Den behöriga myndigheten i betalningsombudets medlemsstat skall vidarebefordra de uppgifter som avses i artikel 8 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist.

2. Uppgifterna skall vidarebefordras automatiskt och minst en gång om året, inom sex månader efter beskattningsårets utgång i betalningsombudets medlemsstat och avse alla räntebetalningar gjorda under det året.

3. Bestämmelserna i direktiv 77/799/EEG skall tillämpas på det informationsutbyte som föreskrivs i det här direktivet, i den mån bestämmelserna i det här direktivet inte avviker från dessa. Artikel 8 i direktiv 77/799/EEG skall dock inte tillämpas på de uppgifter som skall tillhandahållas enligt detta kapitel.

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 10

Övergångsperiod

1. Under en övergångsperiod som börjar den dag som anges i artikel 17.2 och 17.3 och om inte annat följer av artikel 13.1 skall Belgien, Luxemburg och Österrike inte vara skyldiga att tillämpa bestämmelserna i kapitel II.

Dessa länder skall emellertid erhålla information från de andra medlemsstaterna i enlighet med kapitel II.

Under övergångsperioden skall detta direktiv ha som mål att garantera en faktisk minimibeskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar i en medlemsstat till förmån för faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat.

2. Övergångsperioden skall upphöra att gälla vid utgången av det första hela beskattningsåret efter det senare av följande datum:

— Den dag då ett avtal träder i kraft mellan Europeiska gemenskapen, efter enhälligt beslut av rådet, och det sista av följande länder, nämligen Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Liechtenstein, Republiken San Marino, Furstendömet Monaco och Furstendömet Andorra, i vilket avtal det föreskrivs informationsutbyte på begäran i överensstämmelse med OECD:s modellavtal för utbyte av information om skattefrågor av den 18 april 2002 (nedan kallat "OECD:s modellavtal") vad avser räntebetalningar såsom de definieras i detta direktiv från betalningsombud etablerade inom dessa länders respektive territorium till faktiska betalningsmottagare som har sitt hemvist inom det territorium där detta direktiv skall tillämpas, utöver den källskatt som dessa länder samtidigt skall ta ut på sådana betalningar enligt den skattesats som fastställs för motsvarande tidsperioder i artikel 11.1.

— Den dag då rådet enhälligt fastslår att Amerikas förenta stater har förbundit sig att utbyta information på begäran i överensstämmelse med OECD:s modellavtal vad avser räntebetalningar såsom de definieras i detta direktiv från betalningsombud etablerade inom Förenta staternas territorium till faktiska betalningsmottagare som har sitt skatterättsliga hemvist inom det territorium där direktivet skall tillämpas.

3. Vid övergångsperiodens slut måste Belgien, Luxemburg och Österrike tillämpa bestämmelserna i kapitel II och de skall upphöra att tillämpa källskatt och intäktsdelning enligt artiklarna 11 och 12. Om Belgien, Luxemburg eller Österrike väljer att under övergångsperioden tillämpa bestämmelserna i kapitel II skall landet inte längre tillämpa källskatt och intäktsdelning enligt artiklarna 11 och 12.

Artikel 11

Källskatt

1. Under den övergångsperiod som anges i artikel 10 skall Belgien, Luxemburg och Österrike, när den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat, ta ut en källskatt på 15 % under de första tre åren av övergångsperioden, 20 % för de följande tre åren och 35 % därefter.

2. Betalningsombudet skall ta ut källskatt enligt följande bestämmelser:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 a: på det betalda eller krediterade räntebeloppet.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 b eller d: på det ränte- eller inkomstbelopp som avses i de nämnda leden eller genom en avgift med samma verkan som påförs mottagaren för hela det belopp som intäkten från försäljningen, inlösen eller återbetalningen uppgår till.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 c: på det inkomstbelopp som avses i det ledet.

d) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.4: på det räntebelopp som är hänförligt till var och en av de medlemmar i det subjekt som avses i artikel 4.2, vilka uppfyller villkoren i artiklarna 1.1 och 2.1.

e) När en medlemsstat utövar sin rätt enligt artikel 6.5: på beloppet på den på årsbasis beräknade räntan.

3. När det gäller leden a och b i punkt 2 skall källskatten tas ut i proportion till den tid som den faktiska betalningsmottagaren innehaft fordran. Om betalningsombudet inte kan fastställa tiden för innehavet på grundval av tillgängliga uppgifter, skall ombudet anse att den faktiska betalningsmottagaren har innehaft fordran så länge som den har existerat, om inte den faktiska betalningsmottagaren lägger fram bevis om tidpunkten för förvärvet.

4. Även om betalningsombudets medlemsstat tar ut källskatt skall detta inte hindra den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist från att beskatta inkomsterna i enlighet med den nationella lagstiftningen, under förutsättning att fördraget följs.

5. Under övergångsperioden får de medlemsstater som tar ut källskatt föreskriva att en ekonomisk aktör som betalar ränta till, eller sörjer för att ränta betalas till, ett subjekt enligt artikel 4.2 som är etablerat i en annan medlemsstat skall anses vara betalningsombud i stället för subjektet och skall ta ut källskatt på sådan ränta, såvida inte subjektet formellt har godtagit att dess namn och adress samt totalbeloppet på den ränta som betalats till eller vars betalning ombesörjts för subjektet får meddelas i enlighet med artikel 4.2 sista stycket.

Artikel 12

Intäktsdelning

1. De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11.1 skall behålla 25 % av sina intäkter och överföra 75 % av intäkterna till den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren av räntan har hemvist.

2. De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11.5 skall behålla 25 % av sina intäkter och överföra 75 % av intäkterna till de andra medlemsstaterna i samma proportion som de överföringar som görs enligt punkt 1 i den här artikeln.

3. Överföringarna skall göras senast sex månader efter slutet av beskattningsåret i betalningsombudets medlemsstat, enligt punkt 1, eller beskattningsåret i den ekonomiska aktörens medlemsstat, enligt punkt 2.

4. De medlemsstater som tar ut källskatt skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att systemet för intäktsdelning fungerar väl.

Artikel 13

Undantag från källskatteförfarandet

1. De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11 skall föreskriva ett eller båda av följande förfaranden för att de faktiska betalningsmottagarna skall kunna begära att ingen sådan skatt tas ut:

a) Ett förfarande som gör det möjligt för den faktiska betalningsmottagaren att uttryckligen bemyndiga betalningsombudet att lämna uppgifter i enlighet med kapitel II. Ett sådant bemyndigande skall omfatta alla räntor som betalningsombudet betalar till den faktiska betalningsmottagaren. I detta fall skall bestämmelserna i artikel 9 vara tillämpliga.

b) Ett förfarande som innebär att källskatt inte tas ut om den faktiska betalningsmottagaren för sitt betalningsombud företer ett intyg som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist utfärdat i dennes namn i enlighet med punkt 2.

2. Om den faktiska betalningsmottagaren begär det skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat där han har skatterättsligt hemvist utfärda ett intyg som innehåller följande uppgifter:

a) Den faktiska betalningsmottagarens namn, adress och skattnummer eller, om detta saknas, födelsedatum och födelseort.

b) Betalningsombudets namn och adress.

c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, värdepapperets identifieringsuppgifter.

Ett sådant intyg skall gälla i högst tre år. Det skall utfärdas till varje faktisk betalningsmottagare som begär det, inom två månader efter en sådan begäran.

Artikel 14

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Den medlemsstat där en faktisk betalningsmottagare har skatterättsligt hemvist skall, i enlighet med punkterna 2 och 3, sörja för att sådan dubbelbeskattning som kan uppstå till följd av den källskatt som avses i artikel 11 undanröjs.

2. Om de räntor som en faktisk betalningsmottagare erhållit har källbeskattats i betalningsombudets medlemsstat skall den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist bevilja honom avräkning med det uttagna skattebeloppet, i enlighet med den nationella lagstiftningen. Om det uttagna skattebeloppet överstiger det skattebelopp som skall betalas i enlighet med den nationella lagstiftningen, skall den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist återbetala det överskjutande källskattebeloppet till denne.

3. Om ränta som en faktisk betalningsmottagare erhållit beskattats med någon annan typ av källskatt, utöver den källskatt som avses i artikel 11, och om den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist beviljar avräkning för denna källskatt i enlighet med den nationella lagstiftningen eller enligt skatteavtal, skall denna källskatt avräknas innan förfarandet enligt punkt 2 tillämpas.

4. Den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist får ersätta den avräkning som avses i punkterna 2 och 3 med återbetalning av den källskatt som avses i artikel 11.

Artikel 15

Överlåtbara skuldebrev

1. Under den övergångsperiod som anges i artikel 10, men senast till och med den 31 december 2010, skall inhemska och internationella obligationer och andra överlåtbara skuldebrev som emitterats första gången före den 1 mars 2001 eller för vilka de ursprungliga emissionsprospekten har godkänts före den tidpunkten av de behöriga myndigheterna på det sätt som avses i rådets direktiv 80/390/EEG⁽¹⁾ eller av de ansvariga myndigheterna i tredje land, inte anses vara fordringar enligt artikel 6.1 a, under förutsättning att inga ytterligare emissioner av sådana överlåtbara skuldebrev görs den 1 mars 2002 eller senare. Om den övergångsperiod som anges i artikel 10 emellertid skulle fortsätta efter den 31 december 2010 skall bestämmelserna i denna artikel fortsätta att gälla endast för sådana överlåtbara skuldbrev

- som innehåller gross up-klausuler och klausuler om förtida inlösen, och
- där betalningsombudet enligt definitionen i artikel 4 är etablerat i en medlemsstat som tillämpar den källskatt som anges i artikel 11 och detta betalningsombud betalar ränta eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare som har sitt hemvist i en annan medlemsstat.

Om ytterligare emissioner görs den 1 mars 2002 eller senare av ovan nämnda överlåtbara skuldebrev som emitterats av en regering eller ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal enligt definitionen i bilagan, skall emissionen i sin helhet, inbegripet den ursprungliga emissionen och eventuella ytterligare emissioner, anses vara en fordran enligt artikel 6.1 a.

Om ytterligare emissioner görs den 1 mars 2002 eller senare av ovan nämnda överlåtbara skuldebrev som emitterats av en emittent som inte omfattas av andra stycket, skall sådana ytterligare emissioner anses vara fordringar enligt artikel 6.1 a.

2. Denna artikel skall dock inte hindra medlemsstaterna från att beskatta inkomster från sådana överlåtbara skuldebrev som avses i punkt 1 i enlighet med den nationella lagstiftningen.

KAPITEL IV

ÖVRIGA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Andra källskatter

Detta direktiv skall inte hindra medlemsstaterna från att ta ut andra typer av källskatt än den som avses i artikel 11 i enlighet med sina nationella bestämmelser eller skatteavtal.

⁽¹⁾ EGT L 100, 17.4.1980, s. 1. Direktivet upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall före den 1 januari 2004 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2005 under förutsättning att

- i) Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Lichtenstein, Republiken San Marino, Furstendömet Monaco och Furstendömet Andorra från och med samma tidpunkt tillämpar åtgärder likvärdiga med de som finns i detta direktiv i enlighet med de avtal som de ingått med Europeiska gemenskapen, enligt enhälliga beslut av rådet, och
- ii) alla avtal eller andra arrangemang är klara, i vilka det föreskrivs att alla berörda beroende eller associerade territorier (Kanalöarna, Isle of Man och de beroende eller associerade territorierna i Västindien), från och med samma tidpunkt tillämpar automatiskt utbyte av information på samma sätt som föreskrivs i kapitel II i detta direktiv, (eller under den övergångsperiod som anges i artikel 10 tillämpar en källskatt på samma villkor som finns i artiklarna 11 och 12).

3. Rådet skall senast sex månader före den 1 januari 2005 enhälligt besluta om huruvida det villkor som anges i punkt 2 kommer att uppfyllas med avseende på de datum då åtgärderna i fråga skall träda i kraft i de berörda tredje länderna och beroende eller associerade territorierna. Om rådet inte beslutar att villkoret kommer att uppfyllas skall rådet på förslag av kommissionen med enhällighet fastställa en ny tidpunkt för punkt 2.

4. När medlemsstaterna antar de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

5. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta och till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de nationella bestämmelser som antagits.

Artikel 18

Översyn

Kommissionen skall vart tredje år till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv. På grundval av dessa rapporter skall kommissionen vid behov föreslå rådet de ändringar av detta direktiv som behövs för att bättre sörja för en faktisk beskattning av inkomster från sparande och eliminera oönskade snedvridningar av konkurrensen.

*Artikel 19***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 20***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 3 juni 2003.

På rådets vägnar
N. CHRISTODOULAKIS
Ordförande

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER NÄRSTÅENDE RÄTTSSUBJEKT SOM AVSES I ARTIKEL 15

I enlighet med artikel 15 kommer följande organ att anses vara "ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal":

— Organ inom Europeiska unionen:

Belgien	Région flamande (Vlaams Gewest) (regionen Flandern) Région wallonne (regionen Vallonien) Région bruxelloise (Brussels Gewest) (Brysselregionen) Communauté française (den franskspråkiga gemenskapen) Communauté flamande (Vlaamse Gemeenschap) (den flamländska gemenskapen) Communauté germanophone (Deutschsprachige Gemeinschaft) (den tyskspråkiga gemenskapen)
Spanien	Xunta de Galicia (Galiciens regionala regering och parlament) Junta de Andalucía (Andalusiens regionala regering och parlament) Junta de Extremadura (Extremaduras regionala regering och parlament) Junta de Castilla-La Mancha (Castilla-La Manchas regionala regering och parlament) Junta de Castilla-León (Castilla-Leóns regionala regering och parlament) Gobierno Foral de Navarra (Navarras regionala regering och parlament) Goveren de les Illes Balears (Balearernas regionala regering och parlament) Generalitat de Catalunya (Kataloniens regionala regering och parlament) Generalitat de Valencia (Valencias regionala regering och parlament) Disputación General de Aragón (Aragoniens regionala regering och parlament) Gobierno de las Islas Canarias (Kanarieöarnas regionala regering och parlament) Gobierno de Murcia (Murcias regionala regering och parlament) Gobierno de Madrid (Madrids regionala regering och parlament) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskiens regionala regering och parlament) Disputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoas deputerandeförsamling) Disputación Foral de Vizcaya/Bizkaya (Vizcayas deputerandeförsamling) Disputación Foral de Alava (Alavas deputerandeförsamling) Ayuntamiento de Madrid (Madrids stad) Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona stad) Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias gemensamma kommunstyrelse) Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffas gemensamma kommunstyrelse) Instituto de Crédito Oficial (Statens kreditinstitut) Instituto Catalán de Finanzas (Kataloniens finansinstitut) Instituto Valenciano de Finanzas (Valencias finansinstitut)
Grekland	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (kontoret för grekisk telekommunikation) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (grekiska järnvägsnätsorganisationen) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (allmänna elbolaget)
Frankrike	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (amorteringsinstitutet för det sociala trygghetssystemets skuldsättning) L'Agence française de développement (AFD) (franska utvecklingsagenturen) Réseau Ferré de France (RFF) (franska järnvägsnätet) Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (nationella motorvägskassan) Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paris socialtjänst och sjukhus) Charbonnage de France (CDF) (Frankrikes kolgruvor) Entreprise minière et chimique (EMC) (gruvbolag och kemiskt bolag)
Italien	Regioner Provinser Kommuner Cassa Depositi e Prestiti (hypoteks- och kreditbank)
Portugal	Região Autónoma da Madeira (den autonoma regionen Madeira) Região Autónoma dos Açores (den autonoma regionen Azorerna) Kommuner

- Internationella organ:
 - Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling
 - Europeiska investeringsbanken
 - Asiatiska utvecklingsbanken
 - Afrikanska utvecklingsbanken
 - Världsbanken/IBRD/IMF
 - Internationella finansieringsbolaget
 - Interamerikanska utvecklingsbanken
 - Europarådets social- och utvecklingsfond
 - Euratom
 - Europeiska gemenskapen
 - Andiska utvecklingsorganisationen (ADC)
 - Eurofima
 - Europeiska kol- och stålgemenskapen
 - Nordiska investeringsbanken
 - Karibiska utvecklingsbanken
 - Bestämmelserna i artikel 15 påverkar inte tillämpningen av några internationella åtaganden som medlemsstaterna kan ha ingått när det gäller ovan nämnda internationella organ.
 - Organ i tredje land:
 - De organ som uppfyller följande kriterier:
 1. Organet anses klart och tydligt vara ett offentligt organ i enlighet med nationella kriterier.
 2. Ett sådant offentligt organ är en icke-marknadsproducent som förvaltar och finansierar ett antal verksamheter, som huvudsakligen tillhandahåller icke-marknadsförda varor och tjänster, för det allmännas bästa och som faktiskt kontrolleras av en allmän styrelseform.
 3. Ett sådant offentligt organ är en stor och regelbunden emittent av skuldebrev.
 4. Den berörda staten kan säkerställa att ett sådant offentligt organ inte kommer att verkställa förtida inlösen vid fall av s.k. gross-up klausuler.
-

RÅDETS DIREKTIV 2003/49/EG

av den 3 juni 2003

om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) På en inre marknad med samma särdrag som en nationell marknad bör transaktioner mellan bolag i olika medlemsstater inte vara underkastade mindre förmånliga skattevillkor än dem som gäller för samma transaktioner mellan bolag i samma medlemsstat.
- (2) Detta krav är för närvarande inte uppfyllt när det gäller räntor och royalties. Nationella skattelagar, i tillämpliga fall i kombination med bilaterala eller multilaterala avtal, innebär inte alltid upphävande av dubbelbeskattning, och tillämpningen av dem medför ofta betungande administrativa formaliteter och likviditetsproblem för de berörda bolagen.
- (3) Det är nödvändigt att se till att räntor och royalties beskattas en gång i en medlemsstat.
- (4) Att avskaffa beskattningen av betalningar av räntor och royalties i den medlemsstat där de uppstår, oberoende av om beskattningen sker vid källan eller genom taxering, är det lämpligaste sättet att eliminera de nyss nämnda formaliteterna och problemen och att säkerställa lika behandling i beskattningshänseende mellan nationella och gränsöverskridande transaktioner. Det är särskilt nödvändigt att avskaffa dessa skatter på sådana betalningar mellan närstående bolag i olika medlemsstater samt mellan sådana bolags fasta driftställen.
- (5) Bestämmelserna bör endast tillämpas på de eventuella belopp, i form av betalningar av räntor eller royalties, som skulle ha avtalats mellan betalaren och den som har rätt till betalningen, om särskilda förbindelser mellan dem inte förelåg.
- (6) Det är dessutom nödvändigt att inte hindra medlemsstaterna från att vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa bedrägeri och missbruk.
- (7) Av budgetskäl bör Grekland och Portugal tillåtas att utnyttja en övergångsperiod för att gradvis kunna sänka skatterna på betalningar av räntor och royalties,

oberoende av om de tas ut vid källan eller genom taxering, till dess att de kan tillämpa bestämmelserna i artikel 1.

- (8) Av budgetskäl bör Spanien, som har satt i gång en plan för att öka Spaniens tekniska potential, tillåtas att under en övergångsperiod inte tillämpa bestämmelserna om betalningar av royalties i artikel 1.
- (9) Det är nödvändigt att kommissionen lämnar en rapport till rådet om tillämpningen av detta direktiv tre år efter det att det skall ha införlivats, särskilt med tanke på en utvidgning av dess tillämpningsområde till andra bolag eller företag, och en översyn av räckvidden för definitionen på räntor och royalties i enlighet med den nödvändiga tillnärmningen av bestämmelserna om räntor och royalties i nationell lagstiftning och i bilaterala eller multilaterala dubbelbeskattningsavtal.
- (10) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen inrättande av ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Räckvidd och förfarande

1. De betalningar av räntor eller royalties som uppkommer i en medlemsstat skall undantas från varje form av skatt som påförs sådana betalningar i denna stat, oavsett om den tas ut vid källan eller genom taxering, under förutsättning att den som har rätt till räntan eller royaltyn är ett bolag i en annan medlemsstat, eller ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat och tillhör ett bolag i en medlemsstat.

2. En betalning som gjorts av ett bolag i en medlemsstat eller av ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat skall anses ha uppkommit i den medlemsstaten, nedan kallad "källstaten".

⁽¹⁾ EGT C 123, 22.4.1998, s. 9.

⁽²⁾ EGT C 313, 12.10.1998, s. 151.

⁽³⁾ EGT C 284, 14.9.1998, s. 50.

3. Ett fast driftställe skall behandlas som betalare av räntor eller royalties endast i den mån dessa betalningar innebär en avdragsgill kostnad för det fasta driftstället i den medlemsstat där det är beläget.

4. Ett bolag i en medlemsstat skall behandlas som den som har rätt till räntan eller royaltyn endast om det tar emot betalningarna för egen del och inte som mellanhand, till exempel som representant, förvaltare eller bemyndigad undertecknare för någon annan person.

5. Ett fast driftställe skall behandlas som den som har rätt till räntor eller royalties

a) om de fordringar, rättigheter eller det utnyttjande av de upplysningar som givit upphov till betalning av räntor eller royalties äger verkligt samband med det fasta driftstället, och

b) om betalningarna av räntor eller royalties utgör intäkter för vilka det fasta driftstället, i den medlemsstat där det är beläget, beskattas med någon av de skatter som nämns i artikel 3 a iii eller när det gäller Belgien "impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders" eller när det gäller Spanien "impuesto sobre la renta de no residentes", eller en identisk eller i huvudsak likartad skatt, vilken påförs efter detta direktivs ikraftträdande vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna.

6. Om ett fast driftställe som tillhör ett bolag i en medlemsstat behandlas som betalare av eller den som har rätt till räntorna eller royaltyn, skall ingen annan del av bolaget behandlas som betalare av eller den som har rätt till dessa räntor eller royalties enligt denna artikel.

7. Denna artikel skall endast gälla om det bolag som är betalare, eller det bolag vars fasta driftställe behandlas som betalare, av räntor och royalties är ett närstående bolag till det bolag som har rätt till, eller vars fasta driftställe behandlas som den som har rätt till, dessa räntor eller royalties.

8. Denna artikel skall inte gälla om räntor och royalties betalas av eller till ett fast driftställe som är beläget i tredje stat och tillhör ett bolag i en medlemsstat och bolagets affärsverksamhet helt eller delvis bedrivs genom det fasta driftstället.

9. Ingenting i denna artikel skall hindra en medlemsstat från att beakta de räntor eller royalties som mottas av dess bolag, de fasta driftställen som tillhör dess bolag eller de fasta driftställen som är belägna i den staten när staten tillämpar sin skattelagstiftning.

10. En medlemsstat skall ha valfriheten att inte tillämpa detta direktiv på ett bolag i en annan medlemsstat eller på ett fast driftställe tillhörande ett bolag i en annan medlemsstat i de fall där villkoren i artikel 3 b inte varit oavbrutet uppfyllda under minst två år.

11. Källstaten får begära att det påvisas genom ett intyg att villkoren i denna artikel och i artikel 3 var uppfyllda vid tidpunkten för betalningen av räntor eller royalties. Om det inte har intygats att villkoren i denna artikel var uppfyllda vid tidpunkten för betalningen, har medlemsstaten rätt att kräva källskatteavdrag.

12. Källstaten får ställa som villkor för undantag enligt detta direktiv att den har fattat ett beslut om att bevilja undantag till följd av ett intyg om att kraven i denna artikel och i artikel 3 har fullgjorts. Ett beslut om undantag skall fattas inom tre månader efter det att intyget och sådana upplysningar till stöd för detta som källstaten rimligen kan begära har lämnats in och skall gälla under minst ett år efter dagen för beslutet.

13. När det gäller punkterna 11 och 12, skall det intyg som skall utfärdas gälla för vart och ett av betalningskontrakten under minst ett år och högst tre år från dagen för utfärdandet och det skall innehålla följande upplysningar:

a) Bevis för det mottagande bolagets skatterättsliga hemvist och, om så är nödvändigt, för förekomsten av ett fast driftställe, intygad av skattemyndigheten i den medlemsstat i vilken det mottagande bolaget har sin skatterättsliga hemvist eller i vilken det fasta driftstället är beläget.

b) Att det mottagande bolaget har rätt till betalningen enligt punkt 4 eller att villkoren enligt punkt 5 är uppfyllda, om ett fast driftställe är betalningsmottagare.

c) Att villkoren enligt artikel 3 a iii är uppfyllda för det mottagande bolaget.

d) Minsta ägarandel eller kriteriet om minsta röstandel enligt artikel 3 b.

e) Den tid under vilken ägandet enligt d har förelegat.

Medlemsstaterna får dessutom begära in den rättsliga grunden för betalningar enligt kontraktet (t.ex. låneavtal eller licensavtal).

14. Om villkoren för undantag inte längre är uppfyllda, skall det mottagande bolaget eller fasta driftstället omedelbart underrätta det betalande bolaget eller fasta driftstället och, om källstaten begär det, den behöriga myndigheten i den staten.

15. Om det betalande bolaget eller fasta driftstället har hållit inne källskatt som skall undantas enligt denna artikel, får krav ställas om återbetalning av denna källskatt. Medlemsstaten får begära in den information som anges i punkt 13. En ansökan om återbetalning måste lämnas in inom den fastställda perioden. Perioden får inte understiga två år räknat från och med det datum då räntor eller royalties betalas.

16. Källstaten skall återbetala den överskjutande innehållna källskatten inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som den rimligen kan begära vederbörligen mottagits. Om den innehållna källskatten inte har återbetalats inom denna period, har det mottagande bolaget eller fasta driftstället vid det berörda årets utgång rätt till ränta på den skatt som skall återbetalas motsvarande den nationella räntesats som är tillämplig i jämförbara fall enligt källstatens nationella lagstiftning.

Artikel 2

Definition av ränta och royalty

I detta direktiv avses med

- a) *ränta*: inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte, och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte; uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper och obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures; straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta.
- b) *royalties*: varje slags betalning som tas emot som ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biograffilm och programvara, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur; betalningar för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning skall anses vara royalties.

Artikel 3

Definition av bolag, närstående bolag och fast driftställe

I detta direktiv avses med

- a) *bolag i en medlemsstat*:
 - i) varje bolag som föreligger i en av de former som anges i förteckningen i bilagan, och

- ii) som enligt skattelagstiftningen i en medlemsstat anses ha hemvist i den medlemsstaten och som inte enligt ett dubbelbeskattningsavtal beträffande inkomst med tredje stat anses ha skatterättslig hemvist utanför gemenskapen, och

- iii) som är skyldigt att erlagga någon av följande skatter utan rätt till undantag från skatteplikt, eller en skatt som är identisk eller i huvudsak likartad och som påförs efter tidpunkten för detta direktivs ikraftträdande vid sidan av, eller i stället för, nedanstående för närvarande utgående skatter:

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting i Belgien,
- selskabsskat i Danmark,
- Körperschaftsteuer i Tyskland,
- Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων i Grekland,
- impuesto sobre sociedades i Spanien,
- impôt sur les sociétés i Frankrike,
- corporation tax i Irland,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche i Italien,
- impôt sur le revenu des collectivités i Luxemburg,
- vennootschapsbelasting i Nederländerna,
- Körperschaftsteuer i Österrike,
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas i Portugal,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund i Finland,
- statlig inkomstskatt i Sverige,
- corporation tax i Förenade kungariket.

b) Ett bolag är ett *närstående bolag* till ett annat bolag, om åtminstone

- i) det första bolaget direkt innehar minst 25 % av kapitalet i det andra bolaget, eller om
- ii) det andra bolaget direkt innehar minst 25 % av kapitalet i det första bolaget, eller om
- iii) ett tredje bolag direkt innehar minst 25 % av kapitalet både i det första och i det andra bolaget.

Innehavet skall endast gälla bolag som har hemvist inom gemenskapens territorium.

Medlemsstaterna skall dock ha möjlighet att ersätta kriteriet om lägsta kapitalandel med ett kriterium om lägsta röstandel.

c) Beteckningen *fast driftställe* avser en stadigvarande plats för affärsverksamhet belägen i en medlemsstat, från vilken ett bolags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

Artikel 4

Undantag för betalningar som räntor eller royalties

1. Källstaten är inte skyldig att säkerställa de förmåner som detta direktiv innebär i följande fall:

- a) Betalningar som behandlas som vinstutdelning eller som återbetalning av kapital i enlighet med källstatens lagstiftning.
- b) Betalningar från fordringar som medför rätt att få del av gäldenärens vinster.
- c) Betalningar från fordringar som ger borgenären rätt att byta ut sin rätt till ränta mot rätt att få del av gäldenärens vinster.
- d) Betalningar från fordringar som inte innehåller någon bestämmelse om återbetalning av kapitalbeloppet eller om återbetalningen skall göras mer än 50 år efter tidpunkten för utfärdandet.

2. Om, på grund av särskilda förbindelser mellan betalaren och den som har rätt till räntor eller royalties, eller mellan någon av dem och tredje man, beloppet av dessa räntor eller royalties överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan betalaren och den som har rätt till betalningen om sådana förbindelser inte förelegat, skall bestämmelserna i detta direktiv endast tillämpas på det eventuella senare beloppet.

Artikel 5

Bedrägeri och missbruk

1. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av nationella eller avtalsgrundade bestämmelser för att förebygga bedrägeri eller missbruk.

2. Medlemsstaterna får, när det gäller transaktioner som har skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk som huvudsakligt syfte eller som ett av huvudsyftena, återkalla de förmåner som detta direktiv innebär eller vägra att tillämpa direktivet.

Artikel 6

Övergångsregler för Grekland, Spanien och Portugal

1. Grekland och Portugal skall tillåtas att inte tillämpa bestämmelserna i artikel 1 förrän den tillämpningsdag som avses i artikel 17.2 och 17.3 i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar⁽¹⁾. Under en övergångsperiod om åtta år med början nyss nämnda datum får skattesatsen på betalningar av räntor och royalties till ett närstående bolag i en annan medlemsstat, eller till ett fast driftställe beläget i en annan medlemsstat och tillhörande ett närstående bolag i en medlemsstat, inte överstiga 10 % under de fyra första åren och 5 % under de fyra sista åren.

⁽¹⁾ Se sidan 38 i detta nummer av EUT.

Spanien skall tillåtas att, endast för royalties, inte tillämpa bestämmelserna i artikel 1 förrän den tillämpningsdag som avses i artikel 17.2 och 17.3 i direktiv 2003/48/EG. Under en övergångsperiod om sex år med början nyss nämnda datum får skattesatsen på betalningar av royalties till ett närstående bolag i en annan medlemsstat, eller till ett fast driftställe beläget i en annan medlemsstat och tillhörande ett närstående bolag i en medlemsstat, inte överstiga 10 %.

För tillämpningen av dessa övergångsregler gäller emellertid att om det i mellan Grekland, Spanien eller Portugal och andra medlemsstater ingångna bilaterala avtal föreskrivs en lägre skattesats än den som avses i första och andra styckena, skall denna lägre skattesats även fortsättningsvis tillämpas. Före utgången av någon av de övergångsperioder som anges i detta stycke får rådet enhälligt, på förslag av kommissionen, besluta om en eventuell förlängning av nämnda övergångsperioder.

2. Om ett bolag i en medlemsstat, eller ett fast driftställe beläget i den medlemsstaten och tillhörande ett bolag i en medlemsstat,

— erhåller räntor eller royalties från ett närstående bolag i Grekland eller Portugal,

— erhåller royalties från ett närstående bolag i Spanien,

— erhåller räntor eller royalties från ett fast driftställe beläget i Grekland eller Portugal och tillhörande ett närstående bolag i en medlemsstat, eller

— erhåller royalties från ett fast driftställe beläget i Spanien och tillhörande ett närstående bolag i en medlemsstat,

skall den förstnämnda medlemsstaten medge en nedsättning, motsvarande den skatt som betalats i Grekland, Spanien eller Portugal på denna inkomst i enlighet med punkt 1, av inkomstskatten för det bolag eller fasta driftställe som erhöll denna inkomst.

3. Den nedsättning som föreskrivs i punkt 2 behöver inte överstiga det lägsta av följande belopp, nämligen

a) den skatt som skall erläggas i Grekland, Spanien eller Portugal på denna inkomst på grundval av punkt 1, eller

b) den del av den före nedsättningen beräknade inkomstskatt som skall betalas av det bolag eller fasta driftställe som erhöll betalningarna av räntor eller royalties, och som kan hänföras till betalningarna i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där bolaget har hemvist eller det fasta driftstället är beläget.

Artikel 7

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de nationella bestämmelser som antagits.

Artikel 8

Översyn

Kommissionen skall senast den 31 december 2006 överlämna en rapport till rådet om tillämpningen av detta direktiv, särskilt med tanke på en utvidgning av dess tillämpningsområde till andra bolag eller företag än dem som avses i artikel 3 och bilagan.

Artikel 9

Avgränsningsklausul

Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av nationella eller avtalsgrundade bestämmelser som går utöver bestämmelserna i detta direktiv och är utformade för att avskaffa eller mildra dubbelbeskattning av räntor och royalties.

Artikel 10

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 11

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 3 juni 2003.

På rådets vägnar

N. CHRISTODOULAKIS

Ordförande

BILAGA

Förteckning över bolag som omfattas av artikel 3 a i direktivet

- a) Bolag som enligt belgisk rättsordning går under benämningen "naamloze vennootschap"/"société anonyme", "commanditaire vennootschap op aandelen"/"société en commandite par actions", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid"/"société privée à responsabilité limitée" samt de offentligrättsliga organ som bedriver verksamhet enligt civilrättsliga regler.
 - b) Bolag som enligt dansk rättsordning går under benämningen "aktieselskab" och "anpartsselskab".
 - c) Bolag som enligt tysk rättsordning går under benämningen "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung" och "bergrechtliche Gewerkschaft".
 - d) Bolag som enligt grekisk rättsordning går under benämningen "ανώνυμη εταιρία".
 - e) Bolag som enligt spansk rättsordning går under benämningen "sociedad anónima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada" samt de offentligrättsliga organ som bedriver verksamhet enligt civilrättsliga regler.
 - f) Bolag som enligt fransk rättsordning går under benämningen "société anonyme", "société en commandite par actions", "société à responsabilité limitée" och industriella och affärsdrivande offentliga organ och företag.
 - g) Bolag som enligt irländsk rättsordning, går under benämningen "public companies limited by shares or by guarantee", "private companies limited by shares or by guarantee", organ registrerade enligt "Industrial and Provident Societies Acts" eller hypotekskassor registrerade enligt "Building Societies Acts".
 - h) Bolag som enligt italiensk rättsordning går under benämningen "società per azioni", "società in accomandita per azioni", "società a responsabilità limitata" och offentliga och privata företag som bedriver industriell verksamhet eller affärsverksamhet.
 - i) Bolag som enligt luxemburgsk rättsordning går under benämningen "société anonyme", "société en commandite par actions" och "société à responsabilité limitée".
 - j) Bolag som enligt nederländsk rättsordning går under benämningen "naamloze vennootschap" och "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid".
 - k) Bolag som enligt österrikisk rättsordning går under benämningen "Aktiengesellschaft" och "Gesellschaft mit beschränkter Haftung".
 - l) Handelsföretag eller de bolag som är bildade enligt civilagstiftning och som har handelsföretagsform samt kooperativa och offentliga företag, vilka är bildade i enlighet med portugisisk rättsordning.
 - m) Bolag som enligt finländsk rättsordning går under benämningen "osakeyhtiö/aktiebolag", "osuuskunta/andelslag", "säästöpankki/sparbank" och "vakuutusyhtiö/försäkringsbolag".
 - n) Bolag som enligt svensk rättsordning går under benämningen "aktiebolag" och "försäkringsaktiebolag".
 - o) Bolag som är bildade enligt brittisk rättsordning.
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 november 2002

om den stödordning som Tyskland genomfört – ”Delstaten Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital i Thüringen”

[delgivet med nr K(2003) 4359]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/469/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med artikel 88.2 i EG-fördraget ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

naden. Genom en skrivelse av den 31 maj 1994 lämnade Tyskland följande upplysningar: Delstaten Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital av den 20 juli 1993 gäller ekonomiskt sunda små och medelstora företag (såsom dessa definieras i gemenskapens riktlinjer från år 1992 för sådana företag), som på grund av sin begränsad storlek, bristande bankgarantier och det allmänna läget på kapitalmarknaden har svårigheter att skaffa externt kapital. Stöd till förmån för företag i svårigheter är inte möjliga; sådana företag kunde dock ansöka om bidrag inom ramen för andra godkända program. Programmet är vidare upplagt som program med stöd av mindre betydelse i enlighet med regeln om stöd av mindre betydelse i gemenskapens riktlinjer (1992).

1. FÖRFARANDE

- (1) 1993 trädde delstaten Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital (nedan kallat ”programmet”) av den 20 juli 1993 i kraft.⁽¹⁾ Programmet överensstämde enligt delstatsmyndigheternas i Thüringen uppfattning med den genom gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag från 1992 (gemenskapens riktlinjer)⁽²⁾ införda regeln om stöd av mindre betydelse och anmäldes därför inte enligt artikel 88.3 i EG-fördraget.
- (2) På grund av en tidningsartikel om detta låneprogram, inom vars ramar uppenbarligen företag utan tillräckliga bankgarantier fick lån på gynnsamma villkor för att finansiera varulager, uppmanade kommissionen genom skrivelse GD IV/D 3761 av den 2 maj 1994 Tyskland att lämna relevanta upplysningar för att kunna bedöma programmets förenlighet med den gemensamma marknaden.
- (3) Tyskland delade myndigheternas i Thüringen uppfattning, enligt vilken programmet inte omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i EG-fördraget.
- (4) Som svar på en uppmaning av den 29 maj 1995 om att lämna upplysningar lämnade Tyskland genom en skrivelse av den 27 juni 1995 en kopia av programmet för stärkande av företagens rörelsekapital.
- (5) Inom ramen för förfarande C 85/98 (ex NN 106/98, felaktig tillämpning av regeln om stöd av mindre betydelse inom ramen för delstaten Thüringens konsolideringsprogram av den 20 juli 1993) bekräftade Tyskland genom en skrivelse av den 8 juni 1998 att det program

⁽¹⁾ Thüringer Staatsanzeiger nr 33/1993, s. 1415.

⁽²⁾ EGT C 213, 19.8.1992, s. 2.

som låg till grund här upphörde att vara i kraft den 16 januari 1996. Genom en skrivelse av den 7 december 1998 lämnade Tyskland upplysningar om genomförandet av programmet och de gynnade företagen, varav det framgick att även företag i de känsliga sektorerna (produkter i bilaga I till EG-fördraget) fått bidrag. Därutöver framgick det att företag i svårigheter, som under samma eller föregående år fått stöd inom ramen för godkända program till förmån för företag i svårigheter, hade beviljats lån inom ramen för detta program. Denna förmodan bekräftades av en skrivelse från Tyskland av den 29 januari 1999, av vilken det även framgick att en del företag som mottagit stöd på grundval av det program som granskas här dessutom hade fått stöd inom ramen för det konsolideringsprogram av den 20 juli 1993 vars felaktiga tillämpning behandlas i förordet C 85/98.

(6) Genom skrivelse SG(99) D/3539 av den 18 maj 1999 underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att på grund av denna åtgärd inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.

(7) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen har uppmanat alla berörda parter att inkomma med synpunkter på den ifrågavarande åtgärden. Ingen berörd part har dock inkommit med synpunkter.

Tysklands synpunkter överlämnades genom skrivelser av den 24 juni 1999 och den 19 augusti 1999.

(8) I en skrivelse av den 26 november 2001 uttryckte Tyskland sin avslutande ståndpunkt.

2. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

2.1 Titel och rättsgrund

(9) Bidragen beviljas av den offentligt ägda Thüringer Aufbaubank på uppdrag av Thüringens ekonomi- och transportministerium på grundval av §§ 23, 44 och 44a i Thüringens delstatsbudget i enlighet med bestämmelserna för Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital.

2.2 Mottagare

(10) Programmet riktar sig till små och medelstora företag, definierade enligt kriterierna "omsättning" och "antal anställda", men inte enligt kriteriet "oberoende" som i gemenskapens riktlinjer, till nybildade företag, *management-buy-outs* och *management-buy-ins* samt återprivatiseringar, varvid konsolideringsprojekt prioriteras. Livsme-

delsindustrins rätt till stöd, som kan gälla såväl de i bilaga I till EG-fördraget nämnda verksamheterna som andra verksamheter, nämns uttryckligen i punkt 3 (bidragsmottagare) i programmet. De andra känsliga sektorerna (järn- och stålindustrin, kolindustrin, varvsindustrin, syntetfiberindustrin, bilindustrin samt fiske och transporter) är inte uttryckligen uteslutna. I undantagsfall kan stöd (genom beslut av den ansvarige ministern) även beviljas företag, som överskrider de i gemenskapens riktlinjer angivna taken för omsättning och antalet anställda.

2.3 Varaktighet

(11) Delstaten Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital trädde i kraft den 20 juli 1993 med obegränsad löptid och ersattes den 16 januari 1996 av Thüringens låneprogram för små och medelstora företag.

2.4 Mål

(12) Stödet enligt programmet är avsett för företag som varken har tillräckliga bankgarantier eller kan betala de höga räntorna för kortfristiga lån och programmet har som syfte att ställa lån med subventionerad ränta till förfogande för dessa företag för att finansiera rörelsekapital. Enligt punkt 1 i programmet (bidragets syfte) "skall bildande eller konsolidering av små och medelstora företag understödjas, särskilt genom att avvärja risker för driften och arbetsplatserna".

(13) Stödet beviljas av Thüringer Aufbaubank i form av lån med subventionerad ränta genom den bank i vilken respektive företag är kund, som även tar över det primära ansvaret för lånet. Den förmedlande banken kan få en garanti på 60 % av lånebeloppet, för vilken ingen garantiavgift tas ut enligt programmet. Thüringer Aufbaubank och den förmedlande banken får som engångsbelopp ta ut en administrativ avgift på 0,1 % av lånebeloppet.

(14) Någon omläggning av skulden till Thüringer Aufbaubank får inte ske.

(15) Lånen med en räntesats på 5–8 % beviljas för en tid på tre år. Löptiden kan förlängas. Den ansvarige delstatsministern kan godkänna andra villkor.

2.5 Stödnivå

(16) I punkt 5 i programmet (bidragens art, omfång och storlek) hänvisas uttryckligen till att stödordningen endast omfattar stöd av mindre betydelse och till regeln om stöd av mindre betydelse i gemenskapens riktlinjer från 1992.

⁽³⁾ EGT C 203, 17.7.1999, s. 3.

- (17) Enligt programmet skall stödelementet i lån med subventionerad ränta beräknas på grundval av skillnaden mellan lånets faktiska räntesats och den gällande referensräntesatsen. Något tak för lånesumman anges inte, dock får inte storleken av det stöd, som ett företag kan ta i anspråk för samma ändamål inom 36 månader (dvs. det stödelement som finns i räntesubventionen) överskrida taket för regeln om stöd av mindre betydelse som anges i gemenskapens riktlinjer från år 1992 ⁽⁴⁾ Stödelementet i garantin beaktades inte.
- (18) Under tiden 1993–1996 beviljades och utbetalades, enligt de dokument som Tyskland överlämnade innan det formella förfarandet inleddes, 460 lån till ett sammanlagt belopp av 202 miljoner tyska mark, varav 20 lån till livsmedelsindustrin. I minst två fall har företag, som samma eller föregående år fått stöd inom ramen för en godkänd stödordning för företag i svårigheter, fått sådana lån (Thuro Back Südthüringer Backwaren och Bergner & Weiser GmbH).
- (24) Om lån i de känsliga sektorerna gavs till ekonomiskt sunda företag hade kommissionen betänkligheter huruvida programmet för stärkande av företagens rörelsekapital i Thüringen var förenligt med de gällande bestämmelserna om regionalstöd.
- (25) Lånen till förmån för ekonomiskt sunda företag i känsliga sektorer utgör driftsstöd, som kommissionen enligt de gällande bestämmelserna för regionalstöd skall granska. I synnerhet skall sådant stöd enligt kommissionens praxis uppfylla följande kriterier:

- a) Det skall vara begränsat i tiden och avtagande.
- b) Det får endast beviljas i stödområden enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget.
- c) Det får inte ges till företag i de känsliga sektorerna.

2.6 Kumulering

- (19) Programmet innehåller inga bestämmelser om kumulering.

2.7 Skäl till att inleda förfarandet

- (20) Kommissionen har inlett förfarandet på grund av tillämpningen av stödet till förmån för företag som är verksamma i de känsliga sektorerna och företag i svårigheter. Kommissionen har inte fört fram några betänkligheter mot tillämpningen av stödet till förmån för ekonomiskt sunda företag som är verksamma utanför de känsliga sektorerna.
- (21) Kommissionen motiverar detta på följande sätt:
- (22) Eftersom de känsliga sektorerna inte undantagits från stödordningen rörde det sig om en felaktig tillämpning av regeln om stöd av mindre betydelse enligt gemenskapens riktlinjer från 1992. Enligt punkt 3.2 i gemenskapens riktlinjer kan de inte tillämpas på stöd till företag i sektorer för vilka särskilda bestämmelser gäller. Eftersom programmet tillämpades på en sådan sektor, måste det anses vara icke anmält stöd.
- (23) På grund av de särskilda omständigheterna i de känsliga sektorerna utgjorde de ifrågakvarande åtgärderna statligt stöd till förmån för företag i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget och artikel 61 i EES-avtalet. Stödet gjorde det möjligt för företag som hade svårt att få tillgång till kapitalmarknaden att ta upp lån för att på goda villkor finansiera sitt rörelsekapital och konsolidera eller till och med utvidga sin verksamhet. Därmed var åtgärderna, ur kommissionens synvinkel, ägnade att negativt påverka konkurrensen.
- (26) I beslutet om att inleda förfarandet drog kommissionen slutsatsen att stödordningen inte innehöll några bestämmelser om att stödet skulle vara avtagande och att de känsliga sektorerna inte var uteslutna.
- (27) Av de upplysningar som Tyskland lämnat framgick det att stöd vid minst två tillfällen beviljats företag i svårigheter enligt definitionen i riktlinjerna för bedömning av statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter från 1994 ⁽⁵⁾ (1994 års riktlinjer). Enligt formuleringen i programmet var företag i svårigheter inte uteslutna från tillämpningsområdet. Följaktligen fick kommissionen uppfattningen att stödordningen delvis gällde även företag i svårigheter.
- (28) De räntesubventionerade lånen med garanti från Thüringer Aufbaubank till förmån för företag i svårigheter fick överskrida taket för stöd av mindre betydelse. Vid beräkningen av taket för stöd av mindre betydelse borde det med garantin förbundna stödelementet och de särskilda svårigheterna för de stödmottagande företagen ha beaktats. Stödelementet i garantin skall återspegla den särskilda risk som vidlåder ett företag i svårigheter och kan uppgå till det fulla beloppet av det garanterade lånet.
- (29) Följaktligen hade man vid tillämpningen av programmet på företag i svårigheter inte i tillräcklig utsträckning beaktat bestämmelserna om stöd av mindre betydelse. Undantagna är endast de fall där summan av stödelementet i lånet och de andra stöd, som borde ha beaktats enligt bestämmelserna om kumulering, inte överskred taket enligt regeln om stöd av mindre betydelse. Såsom det tillämpats måste dock programmet för stärkande av företagens rörelsekapital i Thüringen anses vara ett icke anmält stöd.

⁽⁴⁾ På den tiden gällde strängare bestämmelser än i dag: taket för stöd av mindre betydelse låg på 50 000 ecu. Se EGT C 68, 6.3.1996, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

- (30) Lånen gav företagen tillgång till finansiella medel som gjorde det möjligt för dem att undvika konkurs. Vid konkurs och utträde från marknaden skulle antingen befintlig överkapacitet ha försvunnit eller de utträdande företagens marknadsandelar ha övertagits av konkurrenter, som i båda fallen skulle ha kunnat förbättra sin lönsamhet. Programmet uteslöt inte beviljande av lån till företag som bedriver handel inom gemenskapen. Därför måste man anta att de lån för stärkande av företagens rörelsekapital som förfarandet gäller kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna.
- (31) Följaktligen utgör de av Thüringer Aufbaubank lämnade lånen till företag i svårigheter för att förstärka dessa företags rörelsekapital statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet som borde ha bedömts på grundval av de relevanta riktlinjerna.
- (32) Om målet med programmet är att undsätta ett företag i svårigheter krävs enligt de relevanta bestämmelserna för att stödet skall vara förenligt med den gemensamma marknaden att det beviljas i form av statliga lån på marknadsmässiga villkor eller statliga garantier för lån från den privata sektorn. I det föreliggande fallet var denna förutsättning inte uppfylld, eftersom det rörde sig om räntesubventionerade lån. Dessutom skall enligt bestämmelserna stöd till stora företag och till företag i känsliga sektorer anmälas enskilt. Den ifrågavarande stödordningen uteslöt dock inte stöd till storföretag och tillämpades i en känslig sektor.
- (33) Om målet med programmet var att omstrukturera ett företag i svårigheter, kan man konstatera att de relevanta bestämmelserna – som senast fastslås i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter från 1999⁽⁶⁾ – såsom förutsättning för stödets förenlighet med den gemensamma marknaden anger att följande kriterier skall uppfyllas:
- a) Inlämnande och genomförande av en omstruktureringsplan, som gör det möjligt att återställa företagets långfristiga lönsamhet.
 - b) Begränsning av stödbeloppet till det strikta minimum som krävs för att uppnå detta mål.
 - c) Ett proportionellt bidrag från det stödmottagande företaget och dess bolagsmän.
 - d) Iakttagande av de särskilda bestämmelser som gäller för de känsliga sektorerna, vilka i princip kräver enskilda anmälningar.
 - e) Enskild anmälan av stöd till förmån för stora företag.
 - f) Förbud mot upprepat beviljande av omstruktureringsstöd, förutom under icke förutsebara omständigheter utanför företagets kontroll.

- (34) I det ifrågavarande programmet anges varken att stöd till storföretag skall anmälas enskilt eller att det är förbjudet att bevilja upprepat omstruktureringsstöd.

3. TYSKLANDS KOMMENTARER

- (35) Tyskland uppger att antalet beviljade lån inom ramen för programmet för stärkande av företagens rörelsekapital uppgår till 365, till ett totalt lånebelopp på 81,6 miljoner euro. Skillnaden mellan dessa siffror och dem som anges i beslutet om att inleda förfarandet förklaras av att de senare inkluderar lån för stärkande av företagens rörelsekapital inom ramen för Thüringens låneprogram från år 1996. Thüringens låneprogram behandlas i förfarande C 87/98 (ex NN 137/98).
- (36) De uppgifter som ges i beslutet om att inleda förfarandet rörande företagen Thuro Back Südthüringer Backwaren och Bergner & Weiser GmbH motsvarar enligt Tysklands uppgifter inte fakta, eftersom inget av dessa båda företag fått lån för att förstärka sitt rörelsekapital inom ramen för Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital.
- (37) Tyskland anser att Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital inte kunde omfatta företag i svårigheter. Visserligen finns det i stödordningen ingen uttalad bestämmelse som utesluter företag i svårigheter och tre av de totalt 365 utbetalade lånen har getts till företag i svårigheter, men stödordningen har egentligen inte varit öppen för företag i svårigheter och heller aldrig avsetts att vara det. Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital bör ses som en helhet tillsammans med Thüringens konsolideringsprogram (förfarande C 85/98, ex NN 106/98). Medan tillämpningsområdet för konsolideringsprogrammet uttryckligen stod öppet även för företag i svårigheter, fanns denna speciella stödmöjlighet inte i Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital.
- (38) Vidare har den stora risken för de förmedlande bankerna inneburit ett tvingande krav på dessa banker att ordentligt pröva låntagarnas soliditet och begränsa kreditrisken.
- (39) Beräkningen av taket för stöd av mindre betydelse gjordes enligt de uppgifter som Tyskland lämnat uteslutande på grundval av stödelementet i räntesubventionen, som ges av skillnaden mellan den effektiva räntesatsen för den slutliga låntagaren och referensräntesatsen. Stödelementet i garantin hade inte beaktats vid utvecklingen av programmet för stärkande av företagens rörelsekapital, eftersom "de tyska myndigheterna under tiden från 1993 till början av 1996 inte hade känt till att stödelementet i form av garanti skulle beaktas". Detta ändrades först genom kommissionens skrivelse D/54570 av den 11 november 1998.

⁽⁶⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

- (40) I den mån de känsliga sektorerna berörs, anser Tyskland att stöd till företag i dessa sektorer är uteslutet genom hänvisningen i punkt 5 i Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital. I punkt 5 i programmet anges uttryckligen att "lånen beviljas i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag (EGT C 213, 19.8.1992, s. 2)". Genom denna hänvisning skulle bestämmelserna rörande de känsliga sektorerna vara direkt tillämpliga och stöd till dessa områden vara uteslutna.
- (41) Inga som helst lån har enligt Tyskland utbetalats till företag i de känsliga sektorerna i den mening som avses i punkt 1.6 i gemenskapens riktlinjer från 1992.
- (42) Dessutom blev enligt Tysklands uppfattning de stödrättsliga specialreglerna i gemenskapens rambestämmelser för det statliga stödet till investeringar för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter ⁽⁷⁾ från år 1996 enligt kommissionens beslut 1999/183/EG av den 20 maj 1998 om statligt stöd inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter som kan beviljas i Tyskland på grundval av befintliga ordningar för regionala stöd ⁽⁸⁾ först 1998 giltiga. Under tiden 1993–1996 fanns det följaktligen inga stödrättsliga specialregler.
- (43) Av de 365 godkända lånen för stärkande av företagens rörelsekapital hade endast fem gått till företag i branschen livsmedels-, dryckesvaru- och tobaksvaruframställning.
- (44) Tillämpningen av programmet i undantagsfall på andra än små och medelstora företag hade enligt Tysklands uppfattning överensstämt med regeln om stöd av mindre betydelse i gemenskapens riktlinjer från 1992.
- (45) Tyskland har till kommissionen lämnat en förteckning i tabellform över de lån för stärkande av företagens rörelsekapital som utbetalats under åren 1993–1995. Av denna detaljerade uppställning framgår det att av de 365 beviljade lånen tre gått till företag i svårigheter. Dessutom har enligt uppgifterna i tabellen endast fem lån gått till den känsliga sektorn jordbruk, trots att det i en skrivelse från Tyskland av den 29 januari 1999 sägs att totalt omkring 20 lån gått till företag inom livsmedelsbranschen.
- (46) Av det material som Tyskland överlämnat framgår inte enligt vilka kriterier den känsliga sektorn jordbruk respektive företag i svårigheter definierats.
- (47) Även om alla finansiella bidrag till ett företag i viss mån förändrar konkurrensvillkoren, så har dock icke allt stöd märkbara effekter på handeln och konkurrensen mellan medlemsstaterna. Därför undantas de stöd från anmälningsplikten enligt artikel 88.3 i EG-fördraget som inte överskrider ett absolut maximibelopp och som i egenskap av stöd av mindre betydelse inte omfattas av artikel 87.1 i EG-fördraget.
- (48) En definition av vad kommissionen anser vara stöd av mindre betydelse gavs första gången i gemenskapens riktlinjer från år 1992 ⁽⁹⁾. I punkt 3.2 bestäms tillämpningsområdet för regeln om stöd av mindre betydelse till ett stödbelopp på 50 000 ecu per företag inom en treårsperiod med avseende på en huvudkategori av utgifter (t.ex. investeringar, utbildning). Följaktligen var betalningar av stöd på upp till 50 000 ecu för en bestämd utgiftskategori, liksom stödordningar, enligt vilka betalningar av stöd till företag för en bestämd utgiftskategori inom en period på tre år var begränsade till detta belopp, inte längre anmälningspliktiga enligt artikel 88.3 (tidigare artikel 93.3) i EG-fördraget. Ett villkor som angavs i de enskilda besluten om stöd respektive i stödordningen var dock att stödbeloppet inklusive allt ytterligare stöd som samma företag eventuellt fick från annat håll eller på grundval av andra bestämmelser för samma utgiftskategori inte fick överstiga 50 000 ecu. I punkt 3.2 gjordes klart att regeln om stöd av mindre betydelse inte kan tillämpas i de känsliga sektorerna (järn- och stålindustrin, kolindustrin, varvsindustrin, syntetfiberindustrin, bilindustrin samt fiske och transporter).
- (49) I kommissionens meddelande om försumbart stöd från 1996 ⁽¹⁰⁾ ändrades regeln om stöd av mindre betydelse i gemenskapens riktlinjer från 1992. Maximibeloppet för stöd av mindre betydelse höjdes till 100 000 ecu inom tre år från tidpunkten för det första stödet enligt regeln om stöd av mindre betydelse. Detta belopp omfattade allt slag av offentligt stöd som beviljats som stöd av mindre betydelse och påverkade inte den eventualiteten att stödmottagaren fått annat stöd på grundval av av kommissionen godkända stödordningar.
- (50) De områden som omfattas av EKSG-fördraget, varvsindustrin, transportsektorn och stöd för utgifter i jordbruk eller fiske, var undantagna från bestämmelserna.
- (51) Genom artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse ⁽¹¹⁾ utvidgades tillämpningsområdet för regeln om stöd av mindre betydelse. Men inte heller denna förordning skall tillämpas på stöd i transportsektorn och i verksamheter som gäller produktion, bearbetning eller marknadsföring av varor som anges i bilaga I till EG-fördraget. Förordningen skall inte heller tillämpas på stöd till verksamheter för export, dvs. stöd som relaterar

4. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

4.1 Förekomst av statligt stöd

- (47) Även om alla finansiella bidrag till ett företag i viss mån förändrar konkurrensvillkoren, så har dock icke allt stöd märkbara effekter på handeln och konkurrensen mellan

⁽⁷⁾ EGT C 29, 2.2.1996, s. 4.

⁽⁸⁾ EGT L 60, 9.3.1999, s. 61.

⁽⁹⁾ Se fotnot 2.

⁽¹⁰⁾ EGT C 68, 6.3.1996, s. 9.

⁽¹¹⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

sig direkt till exporterade kvantiteter, upprättande och drift av distributionsnät eller till de löpande utgifterna för exportverksamhet. Slutligen är stöd som ges på villkor att inhemska produkter används i stället för importerade varor uteslutna från tillämpningsområdet för förordningen.

- (52) Enligt artikel 2 i den nämnda förordningen får det totala beloppet som beviljas ett företag som stöd av mindre betydelse inte överstiga 100 000 euro under en treårsperiod. Detta tak gäller allt stöd oberoende av typ och ändamål.
- (53) På grund av den omständigheten att förordning (EG) nr 69/2001 trädde i kraft först den 2 februari 2001 – medan det program som här skall granskas var i kraft från och med den 20 juli 1993 till och med den 16 januari 1996 – är det tveklöst om kommissionen för sitt beslut kan tillämpa förordning (EG) nr 69/2001 retroaktivt på finansiella åtgärder som vidtagits innan förordningen trädde i kraft eller om den under den ifrågavarande tiden gällande regeln om stöd av mindre betydelse i gemenskapens riktlinjer från 1992 måste tillämpas (*consecutio legis*).
- (54) I förordning (EG) nr 69/2001 finns ingen bestämmelse om huruvida förordningen kan tillämpas på stöd som beviljats innan förordningen trädde i kraft. Emellertid utesluter inte formuleringen att förordningen skulle kunna tillämpas på tidigare fall, som ändå omfattas av kontrollmekanismen enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 69/2001. Kommissionen har kommit fram till uppfattningen att eftersom det inte finns någon annan uttrycklig bestämmelse skall förordning (EG) nr 69/2001 tillämpas på stöd av mindre betydelse som beviljats innan denna förordning trädde i kraft. För det första innehåller förordning (EG) nr 69/2001 en förfaranderättslig bestämmelse genom att den undantar en viss kategori av åtgärder från anmälningsplikt. Den borde därför omedelbart tillämpas på pågående förfaranden. För det andra står en omedelbar tillämpning av förordning (EG) nr 69/2001 i överensstämmelse med de grundläggande målen att få till stånd en förenkling av förfarandena och decentralisering. Endast för de stöd, som inte omfattas av förordning (EG) nr 69/2001, och som följaktligen inte kan undantas på denna grundval, kommer kommissionen att stödja sig på de bestämmelser som var i kraft då stöden beviljades. Emedan förordning (EG) nr 69/2001 är mer tillåtande än de föregående bestämmelserna om stöd av mindre betydelse och emedan dessa bestämmelser i alla fall skall tillämpas om stödet inte är undantaget enligt förordning (EG) nr 69/2001, beaktas på vederbörligt sätt den allmänna rättsprincipen om skydd för berättigade förväntningar och principen om rättssäkerhet. Sett ur ekonomisk synvinkel anser kommissionen att en finansiell åtgärd, som enligt den i dag gällande förordning (EG) nr 69/2001 inte kan kategoriseras som "stöd" i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget på en integrerad marknad, inte kan ha utgjort något "stöd" på en mindre integrerad marknad i det förgångna. Kommissionen kommer följaktligen att lägga förordning (EG) nr 69/2001 till grund för sin fortsatta granskning av de finansiella åtgärderna. Detta utesluter dock inte möjligheten att tillämpa de bestämmelser som var i kraft då åtgärderna genomfördes om dessa åtgärder inte är undantagna enligt förordning (EG) nr 69/2001.
- (55) Inledandet av förfarandet omfattar således såväl programmet som de fall, som inte hör till tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001 eller de andra relevanta bestämmelserna om stöd av mindre betydelse och de fall som omfattas av förordning (EG) nr 69/2001 eller de relevanta tidigare bestämmelserna och som genom kumulering med andra stöd överstiger det där fastställda stödtaket.
- (56) På förhand uteslutna från tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001 är stöd för verksamheter som gäller produktion, bearbetning eller marknadsföring av varor som anges i bilaga I till EG-fördraget.
- (57) Kommissionen anser följaktligen att alla lån för stärkande av företagens rörelsekapital som getts till företag inom livsmedelsindustrin är uteslutna från tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001 och de relevanta tidigare bestämmelserna om stöd av mindre betydelse, om dessa företag sysslar med produktion av varor som anges i bilaga I till EG-fördraget, eftersom de då skall räknas till den känsliga sektorn jordbruk.
- (58) Tysklands argument att gemenskapens stödrättsliga specialregler för investeringsstöd till bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter (1996) är i kraft först från 1998 är här ovidkommande, eftersom dessa specialregler inte påverkat tillämpningsområdet för regeln om stöd av mindre betydelse ⁽¹²⁾.
- (59) Det kan enligt kommissionens uppfattning bli fråga om ett överskridande av det återstående tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001 eller någon annan relevant regel om stöd av mindre betydelse på grund av att stödtaket i artikel 2 i förordning (EG) nr 69/2001 eller i någon annan tidigare regel om stöd av mindre betydelse

⁽¹²⁾ För övrigt: Dessa gemenskapsriktlinjer trädde i kraft genom offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (EGT C 29, 2.2.1996, s. 4). Genom sitt beslut 1999/183/EG slog kommissionen fast att Tysklands nationella stödregler är oförenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget om de strider mot gemenskapens riktlinjer och relevanta åtgärder (beträffande statligt investeringsstöd till bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter), vilket Tyskland underrättats om genom skrivelse nr SG(95) D/13086 av den 20 oktober 1995.

kan ha överskridits genom det icke beaktade stödelementet i garantin vid beviljandet av lån för stärkande av företagens rörelsekapital. Programmet ger ingen garanti för att taket för stöd av mindre betydelse i varje enskilt fall inte har överskridits. Detta gäller i synnerhet då programmet riktade sig till företag i svårigheter med den stora förlustrisk som kännetecknar dessa.

- (60) De åtgärder som vidtagits enligt programmet består enligt kommissionens uppfattning åtminstone till en del av åtgärder till förmån för företag i svårigheter.
- (61) För att kunna skilja ett företag i svårigheter från ett ekonomiskt sunt företag har kommissionen i punkt 2.1 i riktlinjerna från 1994 ⁽¹³⁾ gett en förklaring av begreppet "företag i svårigheter". Denna definition av ett företag i svårighet bekräftar i stort sett kommissionens beslutspraxis från de föregående åren, såsom den uttrycks i kommissionens åttonde rapport om konkurrenspolitiken år 1979 (punkterna 227, 228 och 229) ⁽¹⁴⁾.
- (62) Begreppet "företag i svårigheter" som kommissionen här stödjer sig på beskrivs i riktlinjerna från 1994 som ett företag som "saknar möjlighet att övervinna dessa svårigheter genom egna medel eller genom att skaffa de medel det behöver från aktieägare eller genom lån". "De typiska symptomen är minskande lönsamhet eller allt större förluster, minskande omsättning, växande varulager, överskottskapacitet, minskande kassaflöde, ökande skuld, stigande ränteutgifter och lågt värde på nettotillgångar. I akuta fall kan företaget redan ha blivit insolvent eller trätt i likvidation."
- (63) Enligt ordalydelsen i punkt 3 (bidragstagaren) i riktlinjerna riktar sig dessa till företagsgrundare, inbegripet *management-buy-outs* och *management-buy-ins* samt återprivatiseringar, varvid ansökningar i samband med konsolideringsåtgärder bör prioriteras. Kommissionen anser att inkluderandet av företag i behov av konsolidering innebär att även företag som behöver återställa sin lönsamhet i den mening som avses i definitionen av företag i svårigheter kunde få tillgång till räntesubventionerade lån för att förstärka sitt rörelsekapital.
- (64) Tyskland menar att Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital skall bedömas som en helhet tillsammans med Thüringens konsolideringsprogram. Medan tillämpningsområdet för konsolideringsprogrammet uttryckligen stod öppet även för företag i svårigheter, fanns denna speciella stödmöjlighet inte i Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital. För att bestämma innehållet i programmet kan man därför inte inrikta sig isolerat på ordalydelsen. I

stället måste konsolideringsprogrammet tas med i bedömningen och genom en helhetsbedömning av båda stödordningarna bör tillämpningsområdet för programmet för stärkande av företagens rörelsekapital bestämmas. Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital har i enlighet med detta inte gällt företag i svårigheter.

- (65) Denna framställning är inte övertygande som bevis för att programmet för stärkande av företagens rörelsekapital inte tillämpats på företag i svårigheter. Enligt programtexten var syftet med det just att understödja företag vid deras bildande eller säkerställande av deras fortsatta existens, i synnerhet genom att motverka risker för driften och arbetsplatserna. Dessutom skulle ansökningar i samband med konsolideringsåtgärder prioriteras.
- (66) Tyskland argumenterar vidare att risktagandet för de förmedlande bankerna medfört att de provat låntagarnas soliditet.
- (67) Eventuellt har sannolikheten för att mottagaren faktiskt varit ett företag i svårigheter minskat på grund av den förmedlande bankens risktagande, men texten i programmet utesluter ingalunda att ett företag i svårigheter får del av stödet. Kommissionen anser vidare att det för den förmedlande banken, särskilt då det gäller företag i svårigheter, kunde vara fördelaktigt att vara med och bevilja lån genom programmet, eftersom likviditeten i det gynnade företaget genom utbetalning av lån för stärkande av företagens rörelsekapital totalt sett skulle förbättras och förlustrisken med avseende på lån som den förmedlande banken tidigare ställt till förfogande för just detta företag skulle minska. I själva verket kan det vara ekonomiskt rationellt för en bank att minska en befintlig hög förlustrisk för gamla lån genom att företaget får tillgång till nya medel till omstrukturering. Detta gäller särskilt om den därmed förbundna risken delvis övertas av staten.
- (68) Sist och slutligen visar den av Tyskland överlämnade detaljerade uppställningen av stöd som godkänts eller utbetalats på grundval av programmet att företag i svårigheter i svårigheter fått stöd; Tyskland medgav även i sina synpunkter att företag i svårigheter gynnats genom Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital.
- (69) Stödelementet i form av garantin borde, i synnerhet med tanke på förlustrisken för företag i svårigheter, ha beaktats vid beräkningen av stödet i de utbetalade lånen.

⁽¹³⁾ Se fotnot 5.

⁽¹⁴⁾ Beträffande icke anmälda stöd fastslås i punkt 101 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (Tillkännagivande till medlemsstaterna med förslag till lämpliga åtgärder) från 1999 (EGT C 288, 9.10.1999, s. 2) att kommissionen kommer att med avseende på förenligheten med den gemensamma marknaden granska alla undsättnings- och omstruktureringssöd som beviljas utan kommissionens godkännande och därmed i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget, på grundval av de riktlinjer som var i kraft när stödet beviljades. Följaktligen har kommissionen bedömt programmet på grundval av den beslutspraxis som beskrivs i kommissionens åttonde rapport om konkurrenspolitiken från 1979 och på grundval av riktlinjerna från 1994.

- (70) Denna bedömning ändras inte heller av att Tyskland i sina synpunkter framför att de tyska myndigheterna under tiden från 1993 till början av 1996 inte kände till att stödelementet i garantin och de särskilda riskerna för beviljande av lån till företag i svårigheter skulle beaktas vid beräkningen av stödets värde. Kommissionen kan inte dela denna åsikt, eftersom den redan 1989 skickat en skrivelse till medlemsstaterna, i vilken det framhölls att enligt kommissionens uppfattning alla av staten övertagna garantier faller inom tillämpningsområdet för artikel 87.1 i EG-fördraget ⁽¹⁵⁾. De tyska myndigheterna borde då den beviljade garantier till företag med likviditetsproblem åtminstone ha fått betänkligheter i fråga om åtgärdernas stödskaraktär och Tyskland borde i tid ha anmält åtgärderna i stödordningen till kommissionen så att denna skulle ha kunnat yttra sig om detta.
- (71) Enligt kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier ⁽¹⁶⁾ kan den kontanta bidragsekvivalenten till en garanti under ett visst år beräknas
- a) på samma sätt som bidragsekvivalenten för ett mjukt lån sedan de inbetalda premierna först har dragits av, varvid räntesubventionen utgörs av skillnaden mellan marknadsräntan och den räntesats som erhållits tack vare den statliga garantin,
 - b) som skillnaden mellan summan av utestående garantier multiplicerad med riskfaktorn (sannolikheten för att garantierna behöver infrias) och eventuella betalda premier, dvs. (garantibelopp × riskfaktor) – premie,
 - c) med någon annan objektivt berättigad och allmänt accepterad metod.
- (72) Kommissionen bekräftade därmed den uppfattning den länge haft, nämligen att då sannolikheten för låntagarens insolvens vid tiden för beslutet om lånet uppenbart är mycket stor, kan värdet av stödet stiga till beloppet av det genom garantin effektivt säkrade beloppet.
- (73) För övrigt kan stödelementet i garantin även i fråga om ekonomiskt sunda företag leda till att taket för stöd av mindre betydelse överskrids.
- (74) Enligt kommissionens uppfattning rör det sig i fråga om programmet och dess tillämpning om stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, om det inte hör till tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001 eller omfattas av förordning (EG) nr 69/2001 men överskrider taket för stöd av mindre betydelse. Detsamma gäller på analogt vis den andra bestämmelsen om stöd av mindre betydelse, som var i kraft vid den tid då åtgärderna genomfördes.
- (75) Programmet ledde, i den mån det riktade sig till företag i svårigheter, till att de gynnade företagen erhöll finansiella medel från en privat bank, företag som i annat fall på grund av sin ekonomiska situation inte längre skulle ha fått något stöd från privata kreditinstitut enligt deras normala kreditvillkor.
- (76) Dessa finansiella medel gjorde det möjligt för de gynnade företagen att undvika konkurs eller att förbättra sin ställning på marknaden. Vid konkurs och utträde från marknaden skulle antingen befintlig överkapacitet ha försvunnit eller de utträdande företagens marknadsandelar ha övertagits av konkurrenter, som i båda fallen skulle ha kunnat förbättra sin lönsamhet. Låneprogrammet för stärkande av företagens rörelsekapital uteslöt inte att lån beviljades företag, som tillverkar produkter eller tillhandahåller tjänster med vilka det handlas inom gemenskapen. Därför måste man anta att de finansiella åtgärder som förfarandet gäller kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna.
- (77) Inte heller de ekonomiskt sunda företagen skulle ha fått finansiella medel på de angivna villkoren från privata banker och har följaktligen genom de utbetalda lånen för stärkande av företagens rörelsekapital kunnat förstärka sin ställning på den gemensamma marknaden i förhållande till sina konkurrenter. Detta gäller särskilt ekonomiskt sunda företag, som var verksamma i de känsliga sektorerna. Marknaderna i de känsliga sektorerna kännetecknas på gemenskapsnivå av överkapacitet. Det finansiella stödet till vissa företag genom programmet för stärkande av företagens rörelsekapital har lett till att dessa kunde befästa sin ställning på marknaden gentemot konkurrenter, vilket innebar att handeln mellan medlemsstaterna kunnat påverkas.
- (78) Programmet kan följaktligen snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen.
- (79) Kommissionen drar således slutsatsen att programmet och dess tillämpning innehåller stöd i den mening som anges i artikel 87.1 i EG-fördraget till förmån för företag som bedriver handel inom gemenskapen.

4.2 Stödets laglighet

- (80) Kommissionen beklagar att Tyskland beviljat stödet i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget.

4.3 Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden i den mån tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001 eller den relevanta regeln för stöd av mindre betydelse överskridits

- (81) Kommissionen har granskat programmet under antagandet att det riktat sig till såväl ekonomiskt sunda företag som företag i svårigheter.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens skrivelse till medlemsstaterna SG(89) D/4328 av den 5 april 1989.

⁽¹⁶⁾ EGT C 71, 11.3.2000, s. 14.

- (82) I den mån stöd till företag i svårigheter beviljats rörde det sig om följestöd/omstruktureringsstöd eller stöd till undsättning enligt terminologin i Europeiska kommissionens åttonde rapport om konkurrenspolitiken från 1979 och riktlinjerna från 1994 ⁽¹⁷⁾ som bekräftats av riktlinjerna från 1999 ⁽¹⁸⁾.
- (83) I den mån stöd beviljats ekonomiskt sunda företag i de känsliga sektorerna är det fråga om driftsstöd i den mening som avses i kommissionens meddelande om regionala stödordningar från 1979 ⁽¹⁹⁾ samt kommissionens meddelande om tillämpningen av artikel 92.3 a och c på regionalstöd ⁽²⁰⁾ från 1988. Dessa meddelanden bekräftades av riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål ⁽²¹⁾ från 1998.
- (84) I det följande granskas stödordningens förenlighet på grundval av respektive tillämpliga bestämmelser ⁽²²⁾.
- (85) I den mån det är fråga om omstrukturering av företag i svårigheter kan man konstatera att enligt kommissionens praxis och riktlinjerna från 1994 skall följande kriterier vara uppfyllda för att stödet skall vara förenligt med den gemensamma marknaden:
- a) Inlämnande och genomförande av en omstruktureringsplan, som gör det möjligt att återställa företagets långfristiga lönsamhet.
 - b) Ett proportionellt bidrag från det stödmottagande företaget och dess bolagsmän.
 - c) Begränsning av stödbeloppet till det strikta minimum som krävs.
 - d) Iakttagande av de särskilda tillämpningsreglerna för de känsliga sektorerna, vilket normalt kräver enskild anmälan av stöd.
 - e) Enskild anmälan av stöd till förmån för stora företag.
 - f) Omstruktureringsstöd får, förutsatt att det inte är fråga om en oförutsebar undantagssituation, som företaget i fråga inte bär ansvaret för, endast beviljas en gång.
- (86) Enligt programmet var det enda villkoret för beviljande av medel att den ansökande förmedlande banken på lämpligt sätt bidrog till förstärkningen av företags rörelsekapital med egna medel.
- (87) Enligt programmet krävdes dock inte presentation av en bärkraftig omstruktureringsplan, som i förening med lånet för att förstärka företagets rörelsekapital ställde i utsikt ett återställande av företagets lönsamhet på lång sikt.
- (88) Programtexten innehåller inte heller något förbud mot upprepade beviljande av omstruktureringsstöd eller begränsning av stödbeloppet till det strikta minimum som krävs för att uppnå det eftersträfvade målet. Huruvida dessa kriterier beaktats då medel beviljats har Tyskland inte uppgett.
- (89) Programmet föreskrev inte om enskild anmälan av stöd till förmån för stora företag eller beaktande av de särskilda reglerna för de känsliga sektorerna.
- (90) Kommissionen anser därför att till den del programmet innehåller omstruktureringsstöd till förmån för företag i svårigheter är det inte förenligt med den gemensamma marknaden.
- (91) I den mån det rör sig om undsättning av företag i svårigheter kan man konstatera att den på detta område fastslagna politiken som förutsättning för förenligheten med den gemensamma marknaden krävde att stöd till undsättning begränsas till stöd i form av offentliga lån på marknadsvillkor eller statliga garantier för privata lån. Detta villkor är inte uppfyllt i det föreliggande fallet, eftersom lånen var räntesubventionerade.
- (92) I den mån det rör sig om stöd till undsättning enligt programmet är detta stöd oförenligt med den gemensamma marknaden.
- (93) I den mån lån till förmån för ekonomiskt sunda företag i de känsliga sektorerna beviljats, utgör detta stöd driftsstöd, som kommissionen har att pröva enligt de bestämmelser om regionalstöd som är tillämpliga på programmet.

⁽¹⁷⁾ Enligt punkt 2.2 i riktlinjerna från 1994 tillämpades dessa endast till den del de överensstämde med de särskilda bestämmelserna om de känsliga sektorerna. Vid den ifrågakvarande tiden fanns det särskilda bestämmelser för statligt stöd inom jordbruk, fiske, stålsektorn, varvsindustrin, textil- och beklädnadsindustrin, syntetfibrisektorn, fordonsindustrin, transporter och kolbrytning. På jordbruksområdet fick medlemsstaterna själva bestämma att i stället för dessa riktlinjer fortsättningsvis tillämpa kommissionens särskilda bestämmelser om undsättnings- och omstruktureringsstöd till förmån för enskilda stödmottagare i denna sektor.

⁽¹⁸⁾ Jfr punkt 101.

⁽¹⁹⁾ EGT C 31, 3.2.1979, s. 9.

⁽²⁰⁾ EGT C 212, 12.8.1988, s. 2.

⁽²¹⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽²²⁾ EGT C 119, 22.5.2002, s. 22. (För den definitionsföreläggande avgränsningen hänvisar kommissionen till de nämnda texterna. Kommissionen har granskat stödet till ekonomiskt sunda företag i enlighet med kommissionens meddelande om metoden för att tillämpa artikel 92.3 a och c på regionalstöd från 1988. Bedömningen skulle inte ändras genom tillämpning av riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål från 1998).

- (94) Delstaten Thüringen är ett stödområde enligt artikel 87.3 a (f.d. artikel 92.3 a) i EG-fördraget. I kommissionens meddelanden om regionalstöd från 1979 och 1998 ⁽²³⁾ anges faktiskt att kommissionen på grund av de särskilda svårigheterna i dessa stödområden undantagsvis på bestämda villkor kan godkänna vissa driftsstöd.
- (95) Ett oeftergivligt villkor för att godkänna driftsstöd var att stödet skulle bidra till en långfristig och balanserad ekonomisk utveckling och inte fick leda till sektoriell överkapacitet på gemenskapsnivå för att de sektoriella problemen på gemenskapsnivå inte skulle bli värre än de ursprungliga regionala svårigheterna. I detta sammanhang krävdes ett sektorbaserat tillvägagångssätt, varvid gemenskapens regler och riktlinjer för vissa områden inom industri (järn och stål, varv, syntetfiber, textil och beklädnad) och jordbruk samt bestämmelserna om företag som bearbetar jordbruksprodukter skulle beaktas. Dessa gemenskapens regler och riktlinjer förbjuder beviljande av driftsstöd i de berörda sektorerna.
- (96) Till den del det rör sig om stöd till ekonomiskt sunda företag i de känsliga sektorerna är dessa driftsstöd oförenliga med den gemensamma marknaden, eftersom man innan stödet beviljades borde ha beaktat gemenskapens regler och riktlinjer för de känsliga sektorerna, som förbjuder beviljande av driftsstöd till ekonomiskt sunda företag.
- (97) Kommissionen anser att undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 i EG-fördraget inte kan tillämpas i det föreliggande fallet, eftersom programmet inte har något av de mål som där anges. Tyskland har heller inte anfört att några sådana undantagsförhållanden skulle råda ⁽²⁴⁾.
- (98) Kommissionen drar slutsatsen att inga särskilda regler för stöd med övergripande mål enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget förutom riktlinjerna för bedömning av stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter kan tillämpas på programmet, eftersom detta inte har något av de särskilda målen och Tyskland inte heller har hävdats att så skulle vara fallet.
- (99) Stödet har enligt kommissionens uppfattning inte heller som mål att främja viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi. Inte heller tjänar stödet till att främja kultur och bevara kulturarvet. Kommissionen drar

följaktligen slutsatsen att varken artikel 87.3 b eller artikel 87.3 d i EG-fördraget kan tillämpas på programmet.

- (100) En del av de fall som omfattas av programmet har eventuellt varit föremål för ett annat formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget. Det föreliggande beslutet berör inte dessa fall.

5. SLUTSATS

- (101) Stödordningen är olaglig. Stöd som ligger utanför tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001, eller om de inte faller under denna förordning, utanför tillämpningsområdet för de andra relevanta bestämmelserna om stöd av mindre betydelse, som var i kraft vid den tid då åtgärden genomfördes, har beviljats olagligt.
- (102) Stödordningen är oförenlig med den gemensamma marknaden i den mån den utanför området för stöd av mindre betydelse tillåter stöd till undsättning av företag genom räntesubventioner, beviljande av omstruktureringssstöd utan att beakta de villkor som krävs enligt kommissionens vedertagna praxis och inte kräver någon enskild anmälan i fall som gäller de känsliga sektorerna respektive inte utesluter stöd till förmån för ekonomiskt sunda företag i känsliga sektorer.
- (103) Därmed är tillämpningen av programmet utanför tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001 eller utanför de andra relevanta bestämmelserna om stöd av mindre betydelse till förmån för företag i svårigheter eller för beviljande av driftsstöd till förmån för ekonomiskt sunda företag i de känsliga sektorerna oförenlig med den gemensamma marknaden.
- (104) Enligt kommissionens vedertagna beslutspraxis skall enligt artikel 87 i EG-fördraget olagligt beviljat och med den gemensamma marknaden oförenligt stöd återkrävas av stödmottagaren, förutsatt att stödet inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse. Denna praxis har bekräftats av artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningen av artikel 93 i EG-fördraget ⁽²⁵⁾. Enligt artikel 14 i den nämnda förordningen skall den berörda medlemsstaten vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från stödmottagaren. För att slutligt fastställa antalet fall som berörs av återkrävandet av stöd anser kommissionen att Tyskland skall upprätta en förteckning över alla företag, som inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001.

⁽²³⁾ Se fotnoterna 19 och 20.

⁽²⁴⁾ Beträffande tillämpningen av undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 c i EG-fördraget hänvisar kommissionen till EG-domstolens förklaring i sin dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, Tyskland mot kommissionen, (ännu ej offentliggjord) om § 52.8 i den tyska inkomstskattelagen.

⁽²⁵⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delstaten Thüringens program för stärkande av företagens rörelsekapital i Thüringen (nedan kallat "programmet") utgör rättslig grund för statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Enligt programmet beviljas inget stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget om bidragen faller inom tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001 respektive om de inte faller därunder, omfattas av den regel om stöd av mindre betydelse, som gällde vid tiden för genomförandet av åtgärden, och kumulerar med annat stöd enligt regeln om stöd av mindre betydelse som inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse enligt förordning (EG) nr 69/2001 eller de relevanta tidigare bestämmelserna.

Enligt programmet beviljas inget stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget om bidragen getts till förmån för företag som inte producerar varor eller tillhandahåller tjänster med vilka det förekommer handel inom gemenskapen.

I den mån programmet omfattas av artikel 87.1 i EG-fördraget, beviljar det olagligt stöd.

Artikel 2

I den mån programmet används för stöd till ekonomiskt sunda företag utanför de känsliga sektorerna är det förenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 3

Om programmet används för att bevilja stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, är det oförenligt med den gemensamma marknaden i den mån det faller inom tillämpningsområdet för artikel 87.1 i EG-fördraget.

Artikel 4

Om programmet används för att bevilja stöd till företag i de känsliga sektorerna, är det oförenligt med den gemensamma marknaden i den mån det faller inom tillämpningsområdet för artikel 87.1 i EG-fördraget.

Artikel 5

Tyskland skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artiklarna 3 och 4 och som olagligen ställts till förfogande.

Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den

dag det olagliga stödet stod till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.

Artikel 6

Detta beslut gäller inte de fall av tillämpning av programmet, som redan gjorts till föremål för ett annat förfarande eller slutligt beslut från kommissionens sida. Tyskland skall göra upp en förteckning över de berörda fallen.

Artikel 7

Tyskland skall inom ramen för genomförandet av detta beslut göra upp en förteckning över de företag, som inte omfattas av det sektoriella tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 69/2001 eller som med beaktande av stödelementet i garantin och andra vid den relevanta tidpunkten beviljade stöd av försumbar storlek överskrider taket för stöd av mindre betydelse enligt förordning (EG) nr 69/2001.

Tyskland skall inom ramen för genomförandet av detta beslut göra upp en förteckning över alla företag i svårigheter, som inte omfattas av förordning (EG) nr 69/2001 och som fått stöd enligt programmet, och ange de kriterier som ligger till grund för klassificeringen.

Tyskland skall i detta sammanhang ta fram en metod för att bestämma stödelementet i garantin.

Tyskland skall inom ramen för genomförandet av detta beslut göra upp en förteckning över de företag, som inte omfattas av förordning (EG) nr 69/2001 och som fått stöd enligt programmet, men som inte ägnat sig åt produktion av varor eller tillhandahållande av tjänster med vilka det förekommer handel inom gemenskapen samt ange kriterierna.

Artikel 8

Tyskland skall inom två månader från dagen för delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att följa detta beslut.

Artikel 9

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 27 november 2002.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 juni 2003

om godkännande av vissa alternativa metoder för användning vid mikrobiologisk provtagning av kött avsett för Finland och Sverige

[delgivet med nr K(2003) 1928]

(Text av betydelse för EES)

(2003/470/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 95/409/EG av den 22 juni 1995 om att beträffande salmonella anta regler om mikrobiologisk provtagning genom stickprov på färskt nötkött och grisgriskött avsett för Finland och Sverige ⁽¹⁾, ändrat genom beslut 98/227/EG ⁽²⁾, särskilt avsnitt C första stycket i bilagan i detta,

med beaktande av rådets beslut 95/411/EG av den 22 juni 1995 om att beträffande salmonella anta regler om mikrobiologisk provtagning genom stickprov på färskt nötkött och grisgriskött avsett för Finland och Sverige ⁽³⁾, ändrat genom beslut 98/227/EG, särskilt avsnitt C första stycket i bilagan i detta, och

av följande skäl:

- (1) Det finns behov av snabba analysmetoder vid provtagning av färskt kött och fjäderfäkött avsett för Finland och Sverige för att upptäcka *Salmonella* spp. på grund av dessa produkters begränsade hållbarhetstid. Därför är det lämpligt att införa möjligheten att använda snabbare alternativa metoder som kan ge likvärdiga garantier som de metoder som godkänns i direktiv 95/409/EG och 95/411/EG.
- (2) Vetenskapliga kommittén för veterinära åtgärder till skydd för människors hälsa avgav den 19–20 juni 2002 ett yttrande om kriterierna för utvärdering av metoder för upptäckt av *Salmonella*. I detta yttrande rekommenderar kommittén att utvärderingen av nya alternativa metoder skall följa ett officiellt förfarande, helst ett förfarande enligt standarden EN/ISO 16140 ⁽⁴⁾.
- (3) Vetenskapliga kommittén fastställde även att de utvärderingsförfaranden som beskrivs av standardiseringsorganen Association Française de Normalisation (AFNOR), Association of Official Analytical Chemists (AOAC), Europeiska standardiseringsorganisationen (CEN), Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) och Nordic System

for Validation of Alternative Microbiological Method (NorVal) i stort sett är likadana, men skiljer sig från varandra när det gäller mindre detaljer.

- (4) Det är lämpligt att ta hänsyn till Vetenskapliga kommitténs yttrande.
- (5) Standarden EN/ISO 16140 antogs 2002 och man har ännu inte särskilt mycket erfarenhet av att tillämpa standarden. Därför är det nödvändigt att under en övergångsperiod tillåta användning av metoder som utvärderats enligt valideringsmetoder som liknar de förfaranden som beskrivs i standarden EN/ISO 16140. Denna möjlighet skall ses över och de berörda bestämmelserna skall vid behov ändras.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Användningen av följande alternativa analysmetoder godkänns för sådan mikrobiologisk provtagning som avses i beslut 95/409/EG och 95/411/EG:

- Metoder som har validerats mot den senaste upplagan av standarden ISO 6579 ⁽⁵⁾ eller Nordisk Metodkommitté för Livsmedels (NMKL) ⁽⁶⁾ metod nr 71 och certifierats av en tredje part i enlighet med det protokoll som fastställs i den senaste upplagan av standarden EN/ISO 16140.
- Tills man fått erfarenhet av tillämpningen av standarden EN/ISO 16140, metoder som har validerats mot ovan nämnda analysmetoder och intygas ge likvärdiga garantier enligt protokoll som beskrivs av Association Française de Normalisation (AFNOR), Nordic System for Validation of Alternative Microbiological Method (NordVal) eller Association of Official Analytical Chemists (AOAC).

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 87, 21.3.1998, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 29.

⁽⁴⁾ EN/ISO 16140:2003, microbiology of food and animal feeding stuffs – Protocol for the validation of alternative methods.

⁽⁵⁾ ISO 6579:2002 Microbiology of food and animal feeding stuffs – Horizontal method for the detection of *Salmonella* spp.

⁽⁶⁾ NMKL-metod nr 71, 5:e utgåvan, 1999: Salmonella. Påvisande i livsmedel.

Valideringen av dessa alternativa metoder skall inbegripa användningen av köttprover i valideringsstudier.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 2

Utfärdat i Bryssel den 24 juni 2003.

Detta beslut skall ses över inom två år från det att beslutet har antagits för att hänsyn skall kunna tas till framsteg och erfarenheter av validering av alternativa mikrobiologiska metoder.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

EUROPEISKA RÅDETS GEMENSAMMA STRATEGI 2003/471/GUSP
av den 20 juni 2003
om ändring av gemensam strategi 1999/414/GUSP avseende Ryssland för att förlänga tillämpnings-
perioden

EUROPEISKA RÅDET HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STRATEGI
med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 13.2 i detta,
med beaktande av rådets rekommendation, och
av följande skäl:

- (1) Europeiska unionens gemensamma strategi 1999/414/GUSP avseende Ryssland ⁽¹⁾ upphör att gälla den 24 juni 2003.
- (2) Det anses nödvändigt att ändra den gemensamma strategin för att förlänga tillämpningsperioden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

I del IV i gemensam strategi 1999/414/GUSP skall den första punkten med rubriken "VARAKTIGHET" ersättas med följande:

"Denna gemensamma strategi skall tillämpas till och med den 24 juni 2004. Den kan förlängas, ses över och vid behov anpassas av Europeiska rådet på rådets rekommendation."

Denna gemensamma strategi skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Thessaloniki den 20 juni 2003.

På Europeiska rådets vägnar
C. SIMITIS
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 157, 24.6.1999, s. 1.

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2003/472/GUSP

av den 24 juni 2003

om fortsättande av Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14 jämförd med artikel 23.2 i detta,

Artikel 1

med beaktande av Europeiska unionens gemensamma strategi 1999/414/GUSP avseende Ryssland ⁽¹⁾, som antogs av Europeiska rådet den 4 juni 1999, ändrad genom Europeiska rådets gemensamma strategi 2003/471/GUSP om ändring av gemensam strategi 1999/414/GUSP avseende Ryssland för att förlänga tillämpningsperioden, antagen av Europeiska rådet den 20 juni 2003 ⁽²⁾, i vilken bland annat Europeiska unionens åtagande anges när det gäller att främja nedrustning och hindra spridning av massförstörelsevapen, stödja vapenkontroll och genomförande av befintliga avtal samt skärpa exportkontrollen, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan ⁽³⁾, främjar bl.a. en ökad samsyn i internationella frågor av ömsesidigt intresse och ökar på så sätt säkerheten och stabiliteten.
- (2) Ledarna för G8-länderna lanserade den 25–26 juni 2002 i Kananaskis i Kanada initiativet "Globalt partnerskap mot spridning av massförstörelsevapen och material för massförstörelse", genom vilket de kommer att stödja särskilda samarbetsprojekt, inledningsvis i Ryska federationen, för frågor rörande icke-spridning, nedrustning, kamp mot terrorism och kärnsäkerhet.
- (3) Europeiska unionen stöder syftet med och principerna i G8-gruppens initiativ för globalt partnerskap och fortsätter att främja samarbetsåtgärder för hotminskning samt en säker och riskfri avveckling av resurser för massförstörelsevapen i Ryska federationen.
- (4) Europeiska unionens åtgärder kommer att genomföras jämsides med Europeiska gemenskapens åtgärder och medlemsstaternas bilaterala och multilaterala åtgärder.
- (5) Alla sådana åtgärder bör samordnas i största möjliga utsträckning, så att onödigt dubbelarbete undviks.
- (6) Europeiska unionens åtgärder kan även genomföras i samarbete med andra länder.
- (7) Kommissionen har gett sitt samtycke till att anförtros vissa uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av denna gemensamma åtgärd.

1. Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen (nedan kallat "programmet"), som inrättades genom rådets gemensamma åtgärd 1999/878/GUSP av den 17 december 1999 om att inrätta Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen ⁽⁴⁾, skall härigenom fortsättas.

2. Programmets mål är att stödja Ryska federationens insatser för vapenkontroll, nedrustning och icke-spridning och att i detta syfte

- samarbeta med Ryska federationen i dess strävan efter en säker, riskfri och miljövänlig avveckling och/eller omställning av infrastruktur och utrustning för massförstörelsevapen,
- tillhandahålla en rättslig och operativ ram för Europeiska unionens ökade roll i samband med samarbetsåtgärder för hotminskning i Ryska federationen genom projektinriktat samarbete,
- vid behov främja samordning av program och projekt på detta område på gemenskaps- och medlemsstatsnivå samt på internationell nivå.

Artikel 2

1. Rådet skall på grundval av en rekommendation från en medlemsstat och/eller kommissionen fatta beslut om vilka nya projekt för nedrustning och icke-spridning som skall finansieras genom programmet.

2. De nya projekt som skall finansieras genom programmet skall gälla det biologiska, kemiska eller nukleära området eller exportkontroller.

Artikel 3

1. Rådet skall under programtiden, om inte annat följer av artikel 5, anförtro kommissionen uppgiften att utarbeta de projekt som skall godkännas samt övervakningen av att de genomförs på rätt sätt. Kommissionen skall, under ordförandeskapets ledning och biträdd av rådets generalsekreterare/höge representant för GUSP, regelbundet och vid behov rapportera till rådet.

⁽¹⁾ EGT L 157, 24.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ Se sidan 68 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ EGT L 327, 28.11.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 331, 23.12.1999, s. 11.

2. Kommissionen skall biträdas av en expertenhet, inbegripet en projektbistandsgrupp i Moskva. Antalet medlemmar i enheten och en beskrivning av deras uppgifter anges i mandatet enligt bilagan.

3. Kommissionen skall fortsätta att ha en projektbistandsgrupp i Moskva, för att

- agera i nära samordning med personal som arbetar med gemenskapsfinansierade projekt,
- i förekommande fall utföra genomförbarhetsstudier,
- etablera kontakt med lokala myndigheter och med företrädare för andra bidragande länder,
- förhandla med de lokala myndigheterna om de arrangemang som behövs för att genomföra programmet,
- övervaka de utgifter som finansieras med medel som anslags för genomförandet av programmet.

Artikel 4

1. Det finansiella referensbeloppet för att täcka de administrativa kostnaderna för den expertenhet som avses i artikel 3.2 och 3.3 skall uppgå till 680 000 euro.

2. Förvaltningen av de utgifter som finansieras med beloppet i punkt 1 skall utföras i enlighet med de gemenskapsförfaranden och gemenskapsbestämmelser som är tillämpliga i budgetfrågor.

3. Europeiska unionen skall finansiera infrastruktur och löpande utgifter för programmet.

4. Rådet och kommissionen skall säkerställa en lämplig samordning mellan programmet, gemenskapens bistånd samt det bilaterala och multilaterala bistånd som medlemsstaterna lämnar. I samband med detta noterar rådet att kommissionen har för avsikt att inrikta sin insats på att förverkliga målen och prioriteringarna i denna gemensamma åtgärd, vid behov genom lämpliga gemenskapsåtgärder.

5. Genomförandet av denna gemensamma åtgärd skall bli föremål för bilateralt samråd med Ryska federationen och andra partner inom ramen för möten inom den befintliga politiska dialogen.

Artikel 5

1. Rådet skall regelbundet se över de åtgärder som vidtas enligt programmet. Vid denna översyn skall också en bedömning göras av Ryska federationens förmåga att absorbera och utnyttja ett ökat bistånd.

2. Oberoende utvärderingar och revision skall genomföras med regelbundna mellanrum, beroende på de framsteg som görs inom ramen för programmet.

3. Rådet får avbryta programmet, om Ryska federationen inte

- samarbetar fullt ut vid genomförandet av programmet,
- tillåter Europeiska unionen att övervaka och/eller regelbundet genomföra externa utvärderingar och extern revision i detta syfte.

Artikel 6

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Den skall upphöra att gälla samma dag som Europeiska unionens gemensamma strategi 1999/414/GUSP avseende Ryssland upphör att gälla.

Artikel 7

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 24 juni 2003.

På rådets vägnar
G. PAPANDREOU
Ordförande

BILAGA

Mandat för expertenheten enligt Europeiska unionens samarbetsprogram för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen

Genom gemensam åtgärd 1999/878/GUSP fick kommissionen i uppdrag att inrätta en expertenhet inom samarbetsprogrammet för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen. Denna gemensamma åtgärd kompletterades med två genomförandebeslut (2001/493/GUSP av den 25 juni 2001, i vilket ytterligare projekt fastställs, och 2002/381/GUSP av den 21 maj 2002, i vilket det fastställs en tilläggsbudget för expertenheten).

Vissa åtgärder enligt de projekt som beslutades 1999 och 2001 kunde inte slutföras innan gemensam åtgärd 1999/878/GUSP löpte ut och beslut om nya projekt förväntas fattas enligt den här gemensamma åtgärden. Detta kräver en förlängning av expertenhetens mandat.

Expertenheten omfattar en avdelning för politik- och projektsamordning vid kommissionen i Bryssel och en Moskvabaserad projektbiståndsgrupp, som skall rapportera till avdelningen för politik- och projektsamordning i Bryssel. Avdelningen för politik- och projektsamordning utgörs av två EU-experter samt en avdelningschef som avdelats av kommissionen. Avdelningen får administrativt stöd av en sekreterare och en administrativ assistent. Den Moskvabaserade projektbiståndsgruppen omfattar en EU-expert och en lokalanställd sekreterare.

Avdelningschefen har det övergripande ansvaret för genomförandet av den gemensamma åtgärden. Han upprätthåller nära förbindelser med ordförandeskapet för Europeiska unionens råd, medlemsstaterna och rådets generalsekreterare/höge representant för GUSP.

De uppgifter som har att göra med politik- och projektsamordning samt -utveckling skall bland annat omfatta följande:

- Stödja samordning av program för icke-spridning och nedrustning i Ryska federationen på gemenskaps- och medlemsstatsnivå och på bredare nivåer.
- Upprätta en databas över projekt som finansieras av EU, gemenskapen och medlemsstaterna.
- Upprätta och förvalta en databas över EU-experter, indelad i politikområden.
- Upprätta ett nätverk av kontaktpunkter i medlemsstaterna, vilka kompletterar rådets behöriga arbetsgrupper i fråga om genomförandet av den gemensamma åtgärden och därmed sammanhängande verksamhet.
- Förbereda och framlägga regelbundna lägesrapporter.
- Vara kontaktpunkt för internationella initiativ.
- Etablera kontakt med myndigheter i mottagarlandet och med officiella företrädare för andra bidragande länder utanför EU.
- Organisera eller samorganisera konferenser inom ramen för samarbetsinitiativet för icke-spridning och nedrustning.

De sektorsanknutna uppgifterna omfattar bland annat följande:

- Utarbetande av övergripande sektorsrapporter.
- Framläggande av en djupgående analys av de viktigaste problemen inom sektorn.
- Fastställande och genomförande av begränsade genomförbarhetsstudier, när så behövs.
- Fastställande av projekt för hantering av de viktigaste problemen.
- Utarbetande av projekt som skall läggas fram för rådet inför eventuell framtida finansiering i samband med uppföljningsåtgärder till denna gemensamma åtgärd.
- Slutföra och samordna genomförandet av projekt som finansieras genom denna gemensamma åtgärd och gemensam åtgärd 1999/878/GUSP, inbegripet genom beslut om genomförande av de gemensamma åtgärderna, eventuellt i nära samarbete med de medlemsstater som är värdar för projekten.
- Säkerställa ett nära samarbete med personal som arbetar med EU-finansierade projekt.

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2003/473/GUSP**av den 25 juni 2003****om Europeiska unionens bidrag till konfliktlösningsprocessen i Georgien/Sydossetien**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 februari 2001 förklarade rådet sig villigt att spela en mer aktiv politisk roll i södra Kaukasien och att pröva nya vägar för att stödja ansträngningarna med att förebygga och lösa konflikterna i området, särskilt genom att stärka samarbetet med Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE).
- (2) Den 29 oktober 2001 antog rådet gemensam åtgärd 2001/759/GUSP ⁽¹⁾ om Europeiska unionens bidrag till konfliktlösningsprocessen i Sydossetien.
- (3) EU:s bidrag till OSSE:s biståndsgrupp i Georgien, enligt den gemensamma åtgärden, har varit ett effektivt medel för att säkerställa driften av den georgiska och den sydossetiska sidans permanenta sekretariat, under ledning av OSSE, och underlätta mötena i den gemensamma kontrollkommissionen och i expertgruppen, vilka är de huvudsakliga instrumenten i konfliktlösningsprocessen.
- (4) EU anser att dess bidrag har förstärkt effekten av dess roll samt OSSE:s roll i fråga om lösningen av konflikten.
- (5) OSSE och medordförandena i den gemensamma kontrollkommissionen har bett om stöd från EU för uppföljningen och EU har samtyckt till att lämna ytterligare ekonomiskt stöd till konfliktlösningsprocessen.
- (6) Kommissionen har samtyckt till att ansvara för genomförandet av denna gemensamma åtgärd.
- (7) Kommissionen kommer att se till att det framgår att EU bidragit till projektet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Europeiska unionen skall bidra till att stärka konfliktlösningsprocessen i Sydossetien.
2. Europeiska unionen skall i detta syfte lämna ett bidrag till OSSE för finansieringen av den gemensamma kontrollkommissionens och expertgruppens möten, anordnandet av konfe-

renser under ledning av den gemensamma kontrollkommissionen och offentliggörandet av ett nyhetsbrev från den gemensamma kontrollkommissionen.

Artikel 2

1. Det ekonomiska stödet enligt denna gemensamma åtgärd skall utbetalas endast på villkor att minst två möten i den gemensamma kontrollkommissionen och i expertgruppen hålls inom tolv månader efter startdatum för den finansieringsöverenskommelse som skall ingås mellan kommissionen och OSSE:s biståndsgrupp i Georgien. Både den georgiska och den sydossetiska sidan bör göra påvisbara ansträngningar att nå verkliga politiska framsteg i riktning mot en varaktig och fredlig lösning av meningsmotsättningarna dem emellan.

2. Rådet skall anförtro åt kommissionen att genomföra denna gemensamma åtgärd, för att uppnå det mål som anges i artikel 1.2. Kommissionen skall därför ingå en finansieringsöverenskommelse med OSSE:s biståndsgrupp i Georgien om användningen av Europeiska unionens bidrag, som skall vara gåvobistånd.

3. OSSE:s biståndsgrupp i Georgien skall ansvara för utbetalningen av resersättningar, anordnandet av konferenser under ledning av den gemensamma kontrollkommissionen och offentliggörandet av ett nyhetsbrev från den gemensamma kontrollkommissionen. I finansieringsöverenskommelsen kommer det att föreskrivas att OSSE:s biståndsgrupp i Georgien skall se till att det framgår att gemenskapen bidragit till projektet.

4. Kommissionen skall, med hjälp av sin delegation i Tbilisi, nära samarbeta med OSSE:s biståndsgrupp i Georgien för att övervaka och utvärdera framstegen så att lyckade insatser och en korrekt användning av gåvobiståndet för de ändamål som anges i artikel 1.2 garanteras.

5. Kommissionen skall rapportera skriftligen om genomförandet av denna gemensamma åtgärd till rådet under ledning av ordförandeskapet, med biträde av rådets generalsekreterare, den höge representanten för GUSP. Denna information kommer särskilt att bygga på de regelbundna rapporter som OSSE:s biståndsgrupp i Georgien skall lämna inom ramen för sin överenskommelse med kommissionen enligt punkt 2.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för de ändamål som anges i artikel 1.2 skall vara 160 000 euro.

⁽¹⁾ EGT L 286, 30.10.2001, s. 4.

2. Förvaltningen av de utgifter som finansieras med det belopp som anges i punkt 1 skall omfattas de av gemenskapens förfaranden och bestämmelser som gäller Europeiska gemenskapernas allmänna budget, med undantag för att eventuell förfinansiering inte skall vara Europeiska gemenskapens egendom.

Artikel 4

1. Denna gemensamma åtgärd träder i kraft den 1 juli 2003.
Den upphör att gälla den 30 juni 2004.
2. Den gemensamma åtgärden skall ses över tio månader efter ikraftträdandet.

Artikel 5

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 25 juni 2003.

På rådets vägnar
G. PAPANDREOU
Ordförande